

ESTUDI DE LA CULTURA POLÍTICA DELS CATALANS

febrer 2006

RPEO núm 343

**Registre Públic d'Estudis d'Opinió de la Generalitat de Catalunya
Decret 1/2005, d'11 de gener**

Generalitat de Catalunya
Institut d'Estadística de Catalunya
Centre d'Estudis d'Opinió

ESTUDI DE LA CULTURA POLÍTICA DELS CATALANS

Febrer 2006

RPEO núm. 343

Registre Públic d'Estudis d'Opinió de la Generalitat de Catalunya

Decret 1/2005, d'11 de gener

Gran Via de les Corts Catalanes, 639
08010 Barcelona
Tel. 93 342 77 10
Fax 93 342 78 12
ceo@idescat.net
<http://www.idescat.net>

Índex

Fitxa tècnica

PRIMERA PART:

Descripció de resultats

- I.1.- Interès per la política
- I.2.- Proximitat a partit
- I.3.- Simpatia de partit
- I.4.- Autoposicionament ideològic en l'escala esquerra-dreta
- I.5.- Posicionament ideològic dels pares
- I.6.- Sentiment de pertinença
- I.7.- Sentiment de pertinença dels pares
- I.8.- Forma d'Estat preferida
- I.9.- Definició de Catalunya
- I.10.- Record de vot a les eleccions generals
- I.11.- Record de vot a les eleccions autonòmiques
- I.12.- Societat competitiva vs. Societat igualitària
- I.13.- Religiositat
- I.14.- Pràctica religiosa
- I.15.- Confiança en els polítics / mitjans de comunicació

SEGONA PART:

La transmissió de valors polítics entre pares i fills

- II.1.- Interès per la política de l'enquestat segons el nivell d'estudis dels pares
- II.2.- Comparació de la ubicació ideològica entre pares i fills
- II.3.- Comparació de la ubicació ideològica entre pares i fills segons l'edat de l'enquestat
- II.4.- Comparació de les simpaties partidistes de l'enquestat i de la ideologia dels pares
- II.5.- Comparació del sentiment de pertinença de l'enquestat amb el dels seus pares
- II.6.- Sentiment de pertinença i origen familiar (I)
- II.7.- Sentiment de pertinença i origen familiar (II)
- II.8.- Comparació del sentiment de pertinença entre pares i fills segons l'edat de l'enquestat
- II.9.- Ubicació comparativa als eixos de l'enquestat i dels seus pares
- II.10.- Ubicació comparativa als eixos de l'enquestat i dels seus pares segons l'edat de l'enquestat

TERCERA PART:

Perfils ideològics dels catalans

- III.1.- Perfils ideològic esquerra-dreta
- III.2.- Perfils de sentiment de pertinença

Generalitat de Catalunya
Institut d'Estadística de Catalunya
Centre d'Estudis d'Opinió

FITXA TÈCNICA

Quadre-resum:

Nivell de confiança:	95,5% (2 sigmes)
Variància:	$p=q=0,5$
Grandària de la mostra:	1.000 individus
Marge d'error:	$\pm 3,16\%$

Àmbit:

Catalunya

Univers:

Població catalana de 18 i més anys resident a Catalunya

Mètode de recollida de la informació:

Enquesta telefònica assistida per ordinador (mètode C.A.T.I.).

Procediment de mostreig:

Estratificat per província i dimensió de municipi, amb selecció de les unitats primàries de mostreig (municipis) de forma aleatòria proporcional, i de les unitats últimes (individus) aleatòriament per quotes de sexe i edat.

La grandària dels municipis s'ha dividit en 6 categories:

- menor o igual a 2.000 habitants
- de 2.001 a 10.000
- de 10.001 a 50.000
- de 50.001 a 150.000
- de 150.001 a 1.000.000
- més d'1 milió

Les quotes d'edat han estat:

Generalitat de Catalunya
Institut d'Estadística de Catalunya
Centre d'Estudis d'Opinió

- de 18 a 34 anys
- de 35 a 49 anys
- de 50 a 64 anys
- de 65 anys o més

Per al càlcul de les quotes s'ha utilitzat com a base el Padró de Població 2004.

Grandària de la mostra:

1.000 enquestes

Afixació:

Proporcional

Error mostral:

El marge d'error és de $\pm 3,16\%$, per a un nivell de confiança del 95'5% (2 sigmes) i sota el supòsit de màxima indeterminació ($p=q=50\%$).

Treball de camp

El treball de camp ha estat realitzat per l'empresa GESOP del 19 al 23 de desembre del 2005.

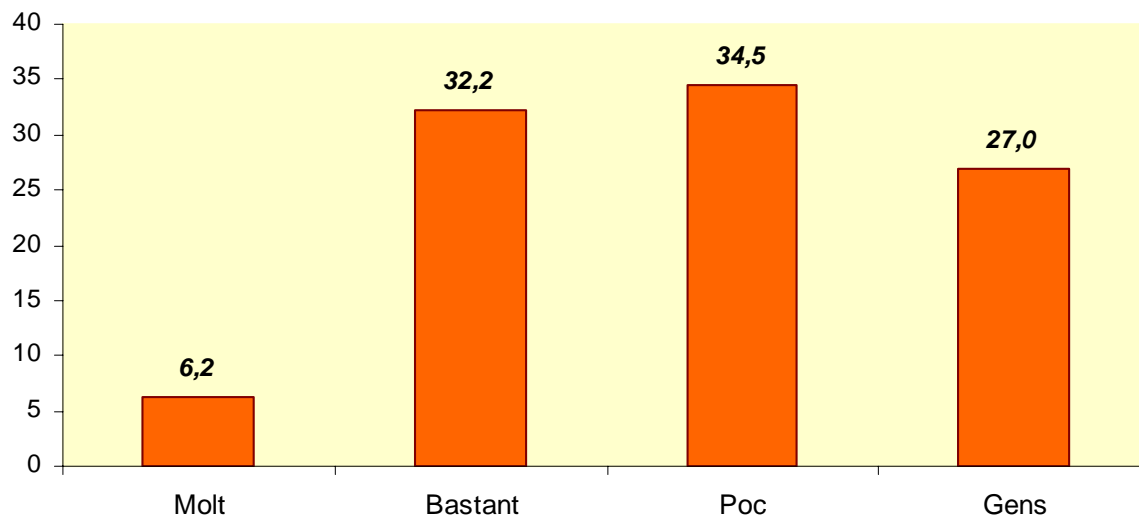
PRIMERA PART

Descripció de resultats

I.1.- Interès per la política

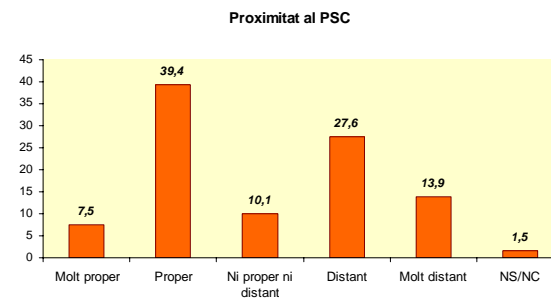
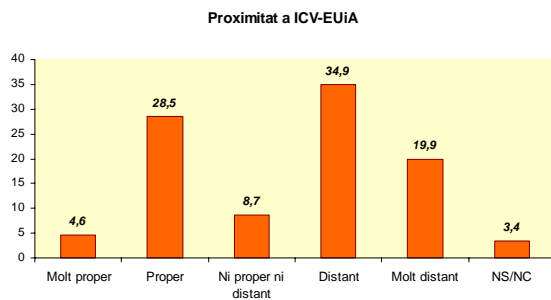
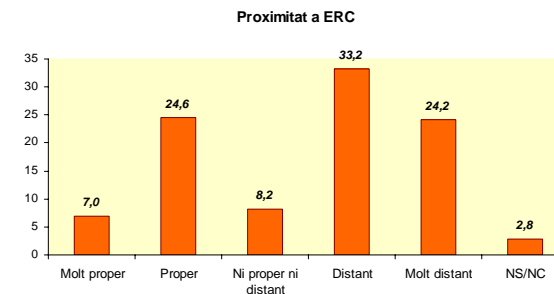
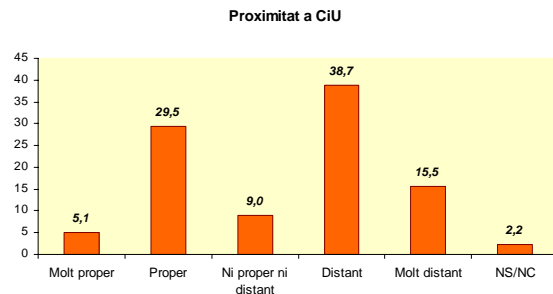
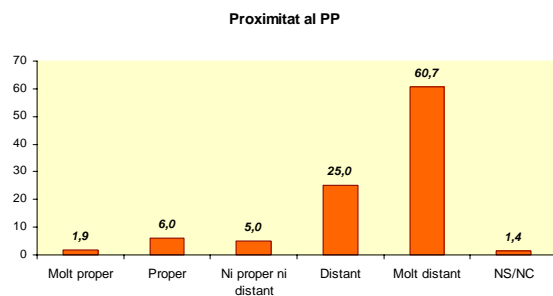
Aproximadament un terç dels catalans (34,5%) afirmen que la política els interessa poc, en contrast amb un altre terç (32,2%) que declaren estar bastant interessats per la política. En conjunt, el bloc dels desinteressats (Poc + Gens) representa el 61,5% de la població i supera en 23 punts al dels interessats (Molt + Bastant), que equival al 38,4% dels enquestats.

A vostè la política li interessa molt, bastant, poc o gens?

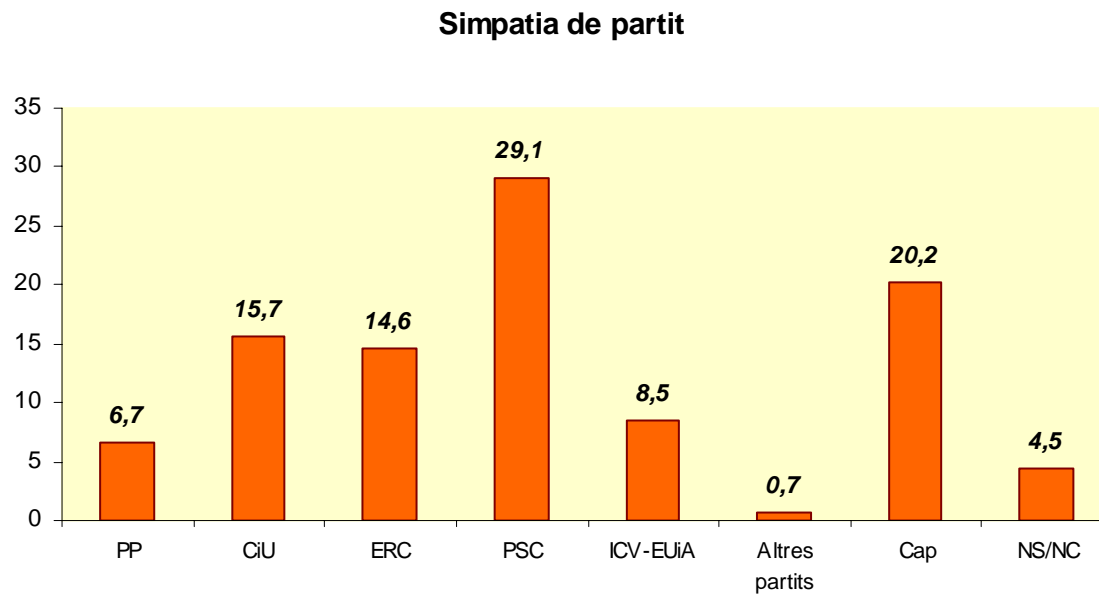
I.2.- Proximitat a partit

Quan es pregunta als enquestats si se senten molt propers, propers, distants o molt distants de cadascun dels partits catalans, s'obté que el partit que es percep com més proper als ciutadans és el PSC amb un 46,9% de molt o bastant propers. Per contra, el partit que recull un major distanciament és el PP, amb un 85,7% de ciutadans que declaren sentir-se distants o molt distants.

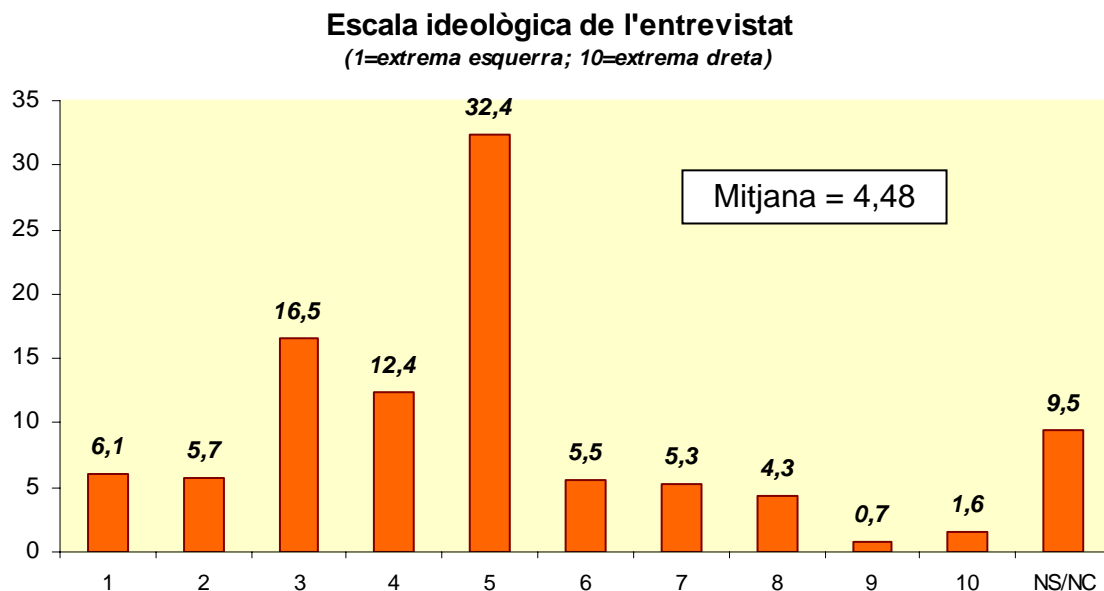
I.3.- Simpatia de partit

El partit que recull més simpatia entre l'electorat català és el PSC amb un 29,1%, seguit a més de 13 punts de distància per CiU, amb un 15,7%. Paral·lelament, n'hi ha una cinquena part de l'electorat (20,2%) que declara no sentir simpatia vers cap partit.

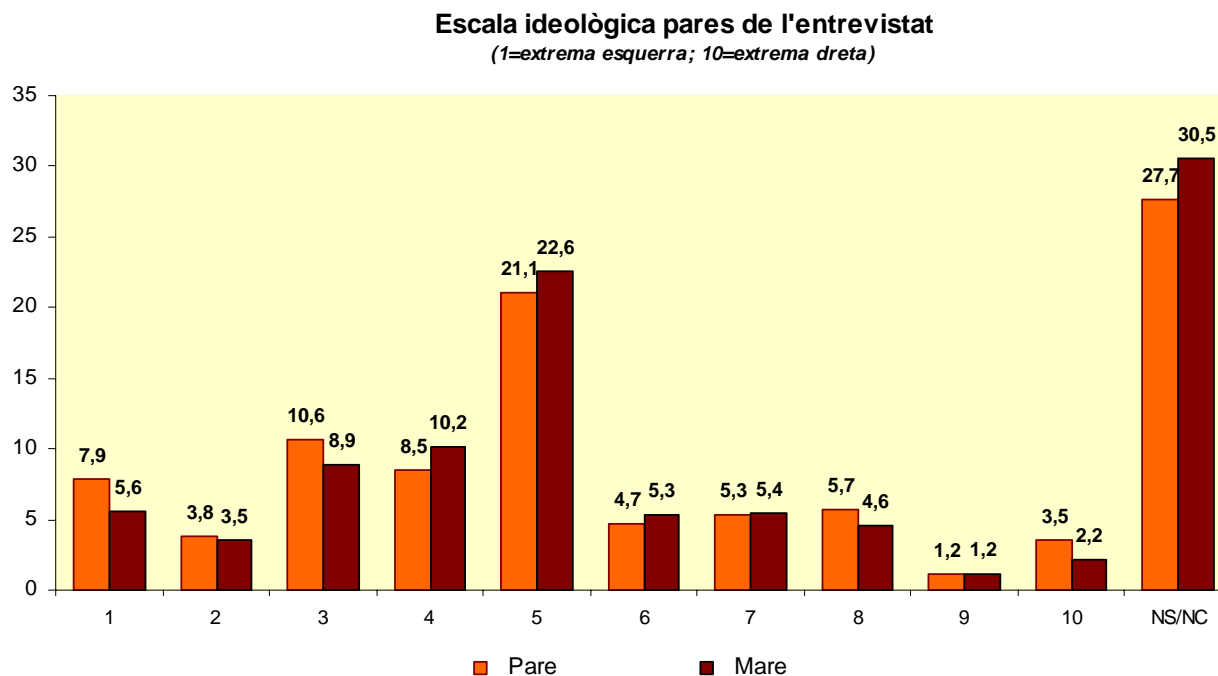
I.4.- Posicionament ideològic en l'escala esquerra-dreta

Dins l'escala de posicionament ideològic, on el valor 1 equival a definir-se d'extrema esquerra i 10 a ser d'extrema dreta, la posició més habitual, per una àmplia diferència amb la resta, és el valor 5, aproximadament el valor central de l'escala, amb un lleuger decantament cap a les posicions d'esquerra. Concretament, la mitjana d'ubicació en l'escala (descomptats els que no responen) és del 4,48.

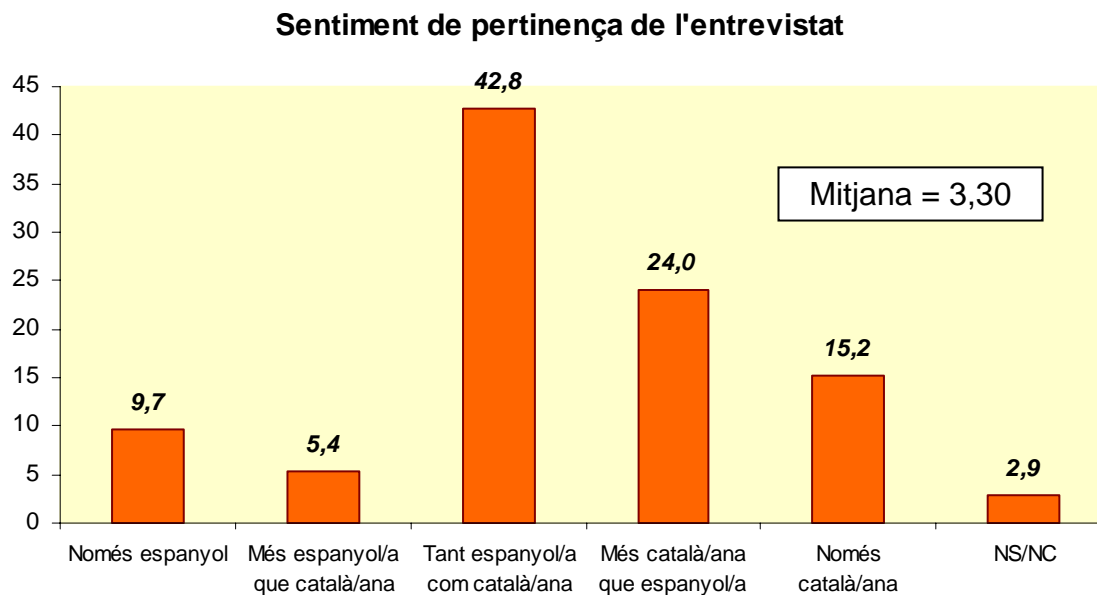
I.5.- Posicionament ideològic dels pares

A continuació es mostra el posicionament que els enquestats fan a la mateixa escala ideològica anterior dels seus pares. Destaca un increment substancial de la no resposta que apaivaga relativament el gruix de posicionaments centrals. També s'aprecia una major dificultat per ubicar ideològicament a la mare en comparació amb el pare. La mitjana d'ubicació a l'escala del **pare** és el **4,75** i la de la **mare** és del **4,78**, per tant, tots dos són percebuts com lleugerament més a la dreta de l'enquestat, en especial la mare, malgrat que tots dos es mantenen en el bloc de posicionament de l'esquerra.

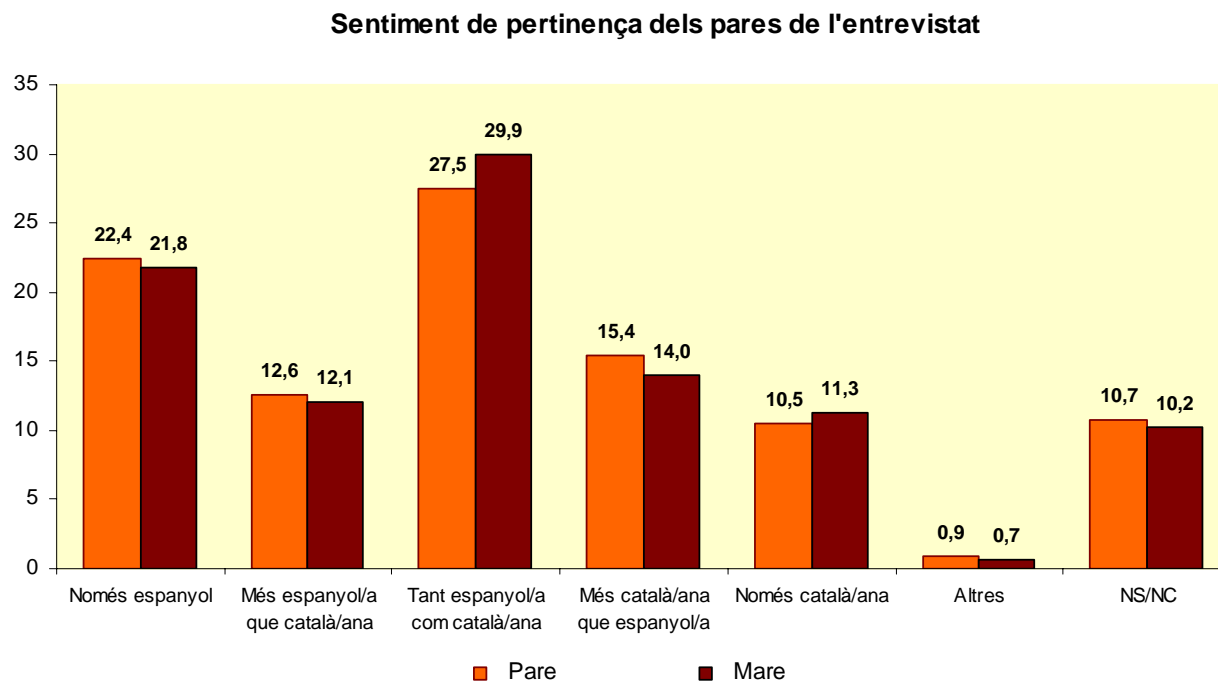
I.6.- Sentiment de pertinença

El sentiment de pertinença majoritari entre els catalans és el dual, és a dir, el que defineix als ciutadans com a tant catalans com espanyols. La segona opció més citada, amb una quarta part de les respostes, és la de ser més catalans que espanyols (24,0%). Els extrems, que reflexen sentiments de pertinença exclusius (catalans o espanyols) representen a una altra quarta part dels enquestats (24,9%), amb un major pes dels que es declaren només catalans (15,2%). La mitjana de l'escala se situa en el **3,30** a mig camí entre el sentiment de pertinença dual i el més català que espanyol.

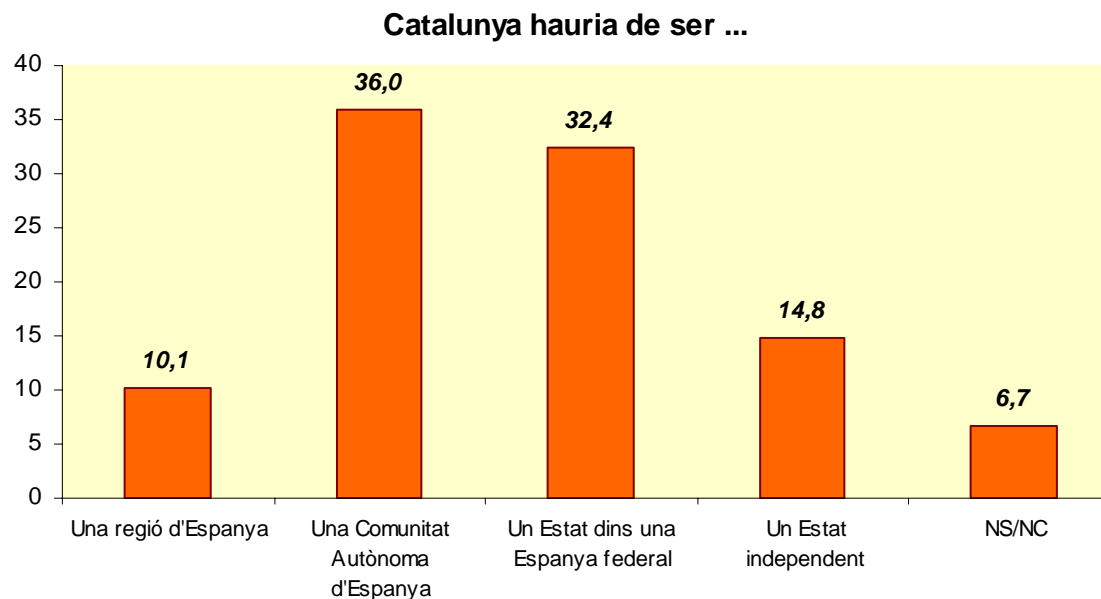
I.7.- Sentiment de pertinença dels pares

El promig dels enquestats situen als seus pares cap a posicionaments més espanyolistes. La mitjana del posicionament del **pare** se situa en el **2,76** i la de la **mare** en el **2,79**.

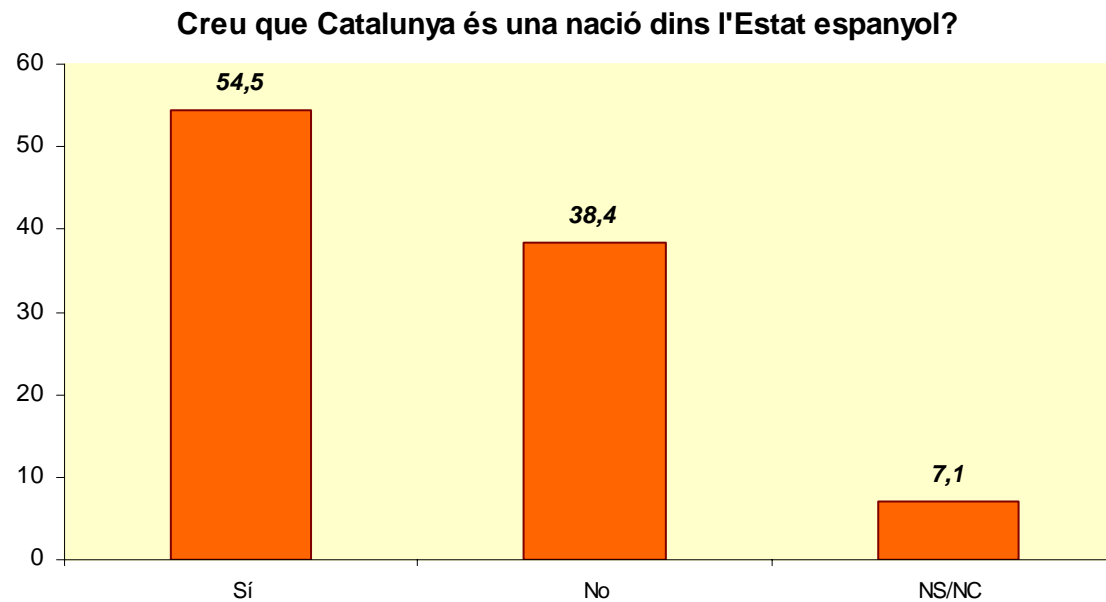
I.8.- Forma d'Estat preferida

La forma d'Estat preferida pels catalans és, en primer lloc, el manteniment de l'actual statu quo basat en l'Estat autonòmic (36% de les respostes). En segon lloc, a poca distància (3,6 punts), se situa la preferència per un Estat federal i, en tercer i quart lloc, les opcions d'un Estat independent (14,8) i de què Catalunya es converteixi en una regió d'Espanya (10,1%)

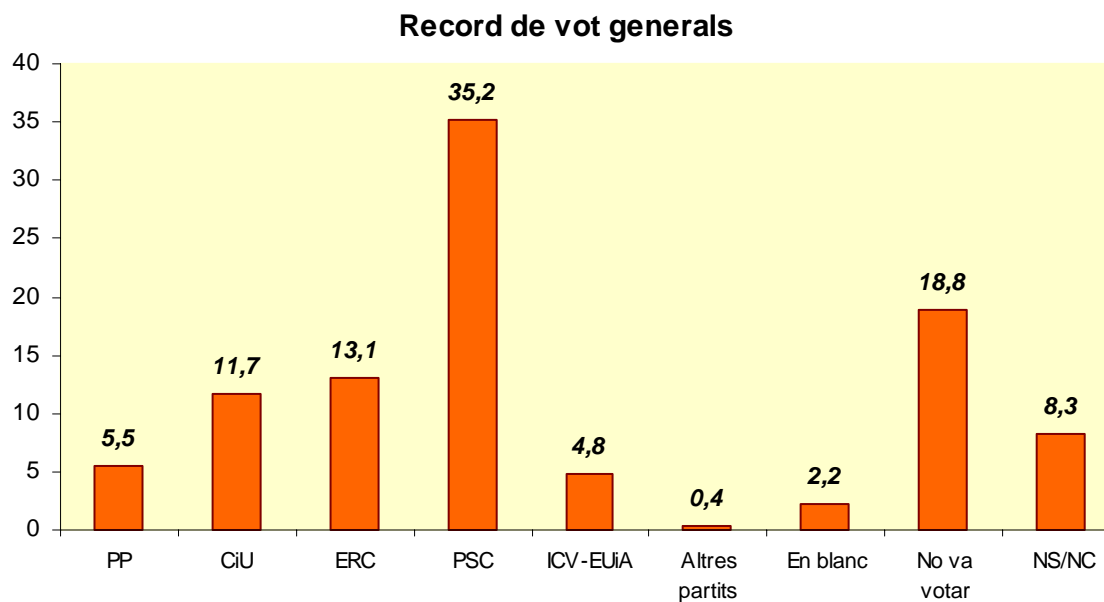
I.9.- Definició de Catalunya

Més de la meitat dels enquestats (54,5%) afirmen que consideren a Catalunya com una nació dins de l'Estat espanyol. Els que estan en contra d'aquesta definició representen el 38,4% de l'electorat.

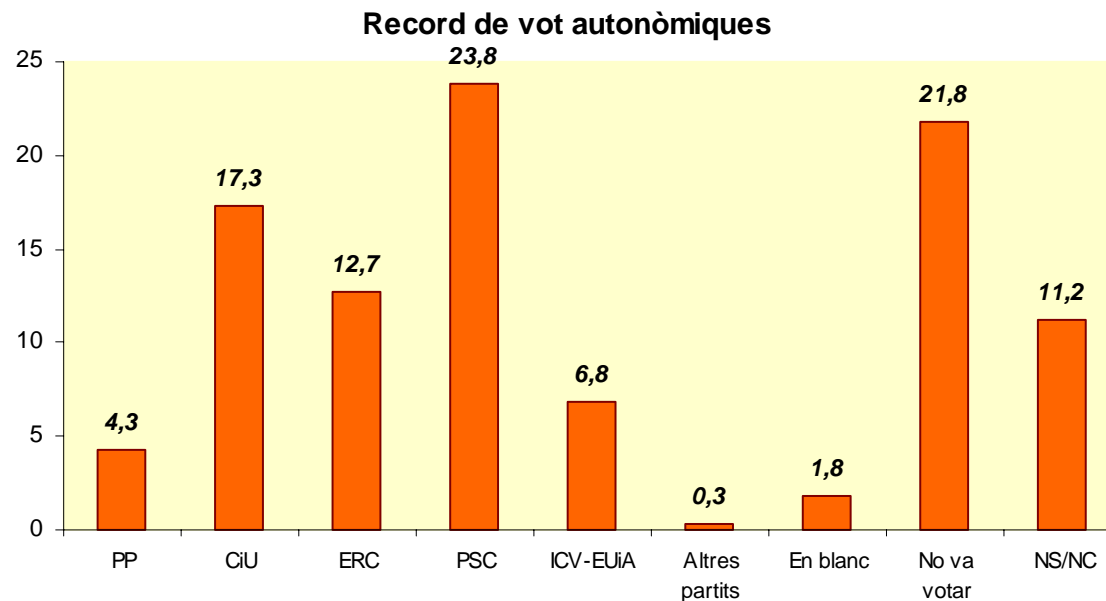
I.10.- Record de vot a les eleccions generals

El 35,2% dels enquestats recorden haver votat el PSC a les passades eleccions generals del març del 2004. A una distància de més de 22 punts se situa ERC com a segon partit que manté un major record de vot a les generals, amb el 13,1% de les respostes. A menys d'un punt i mig de distància se situa en tercer lloc CiU, amb un 11,7% i, finalment, PP i ICV-EUiA, amb un 5,5% i un 4,8%, respectivament.

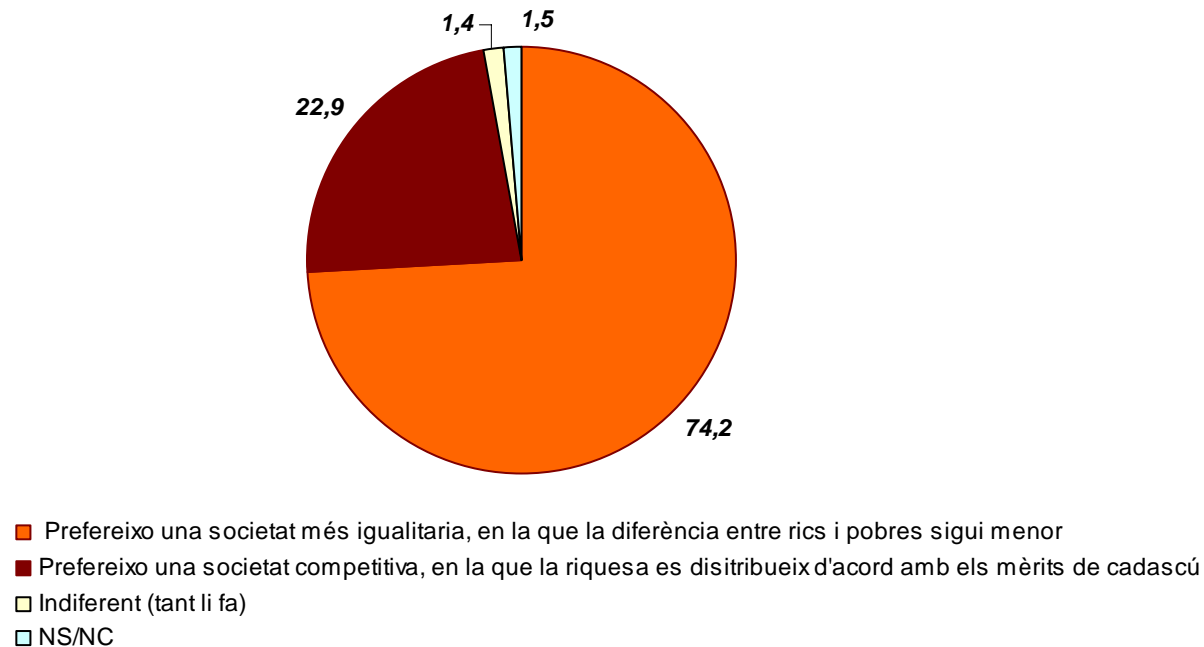
I.11.- Record de vot a les eleccions autonòmiques

En el record de vot a les passades eleccions autonòmiques, el PSC avantatge a CiU en sis punts i mig, 23,8% davant 17,3%. ERC ocupa el tercer lloc amb un 12,7%, ICV-EUiA el quart amb un 6,8% i, finalment, el PP amb un 4,3%. Un de cada cinc enquestats (21,8%) declara que no va votar a les darreres autonòmiques.

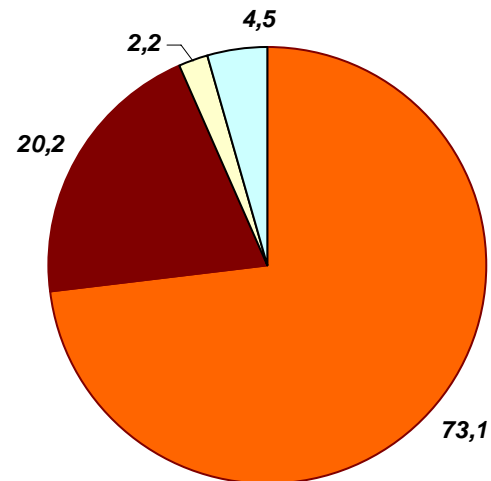
I.12.- Societat competitiva vs. Societat igualitària (1)

Aproximadament les tres quartes parts dels catalans (74,2%) prefereixen una societat més igualitària en la que la diferència entre rics i pobres sigui menor, abans que una societat competitiva en la que la riquesa es distribueixi d'acord amb els mèrits de cadascú (22,9%).

I.12.- Societat competitiva vs. Societat igualitària (2)

Tres de cada quatre catalans prefereix pagar més impostos i que, a canvi, millorin els serveis públics (73,1%) abans que viure en una societat competitiva en la que es paguin menys impostos però on cadascú es faci responsable de sí mateix (20,2%).

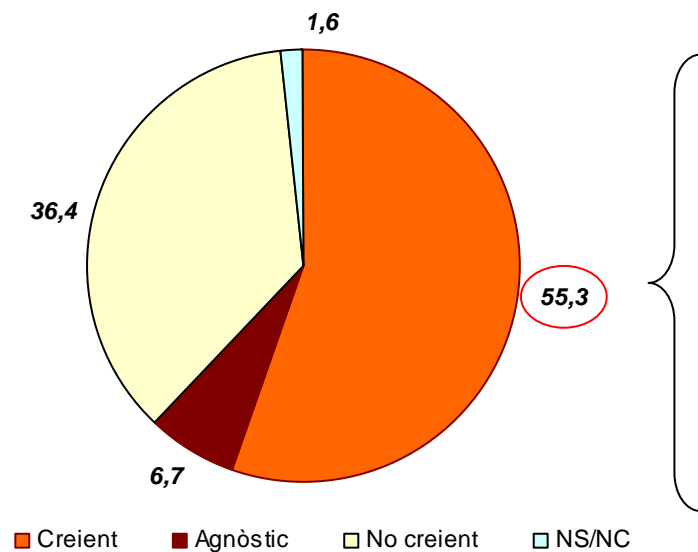

- Prefereixo que millorin els serveis públics (educació, sanitat) malgrat que això impliqui augmentar els impostos
- Prefereixo una societat competitiva, en la que la es paguin menys impostos, i cadascú es faci responsable d'un mateix
- Indiferent (tant li fa)
- NS/NC

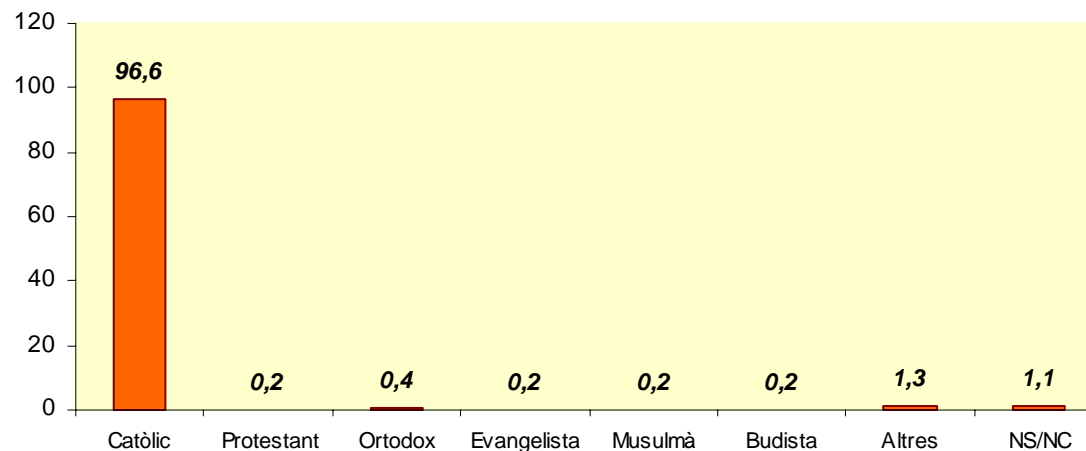
I.13.- Religiositat

Més de la meitat dels catalans (55,3%) es consideren creients, enfront del 36,4% que es declara obertament no creient i del 6,7% que es defineix com a agnòstic. Entre els creients, la pràctica de la religió catòlica és gairebé hegemònica, malgrat recollir-se la pràctica d'altres religions minoritàries també presents a Catalunya.

Com es considera vostè des del punt de vista religiós?

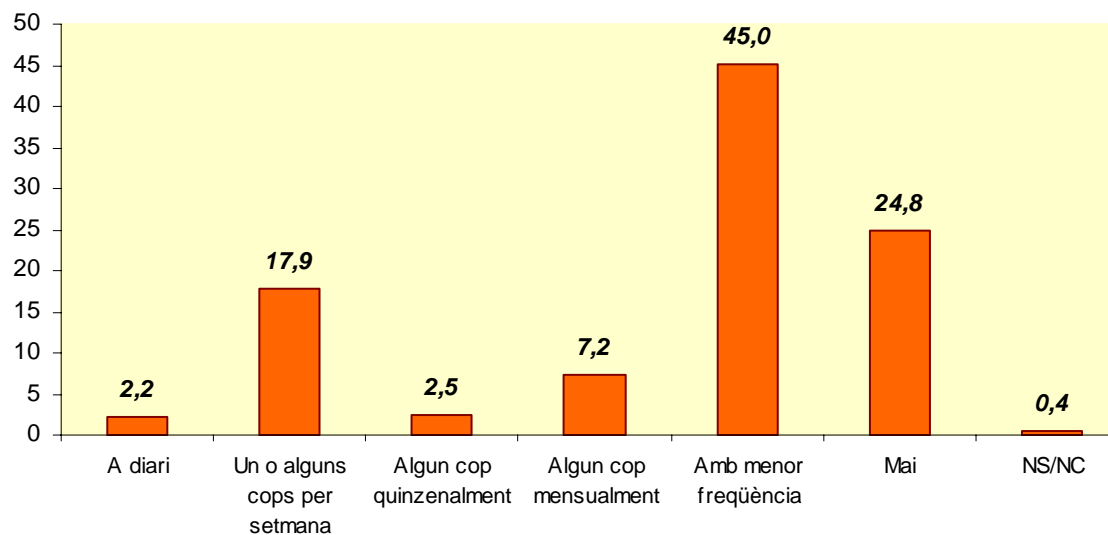
De quina religió?

I.14.- Pràctica religiosa

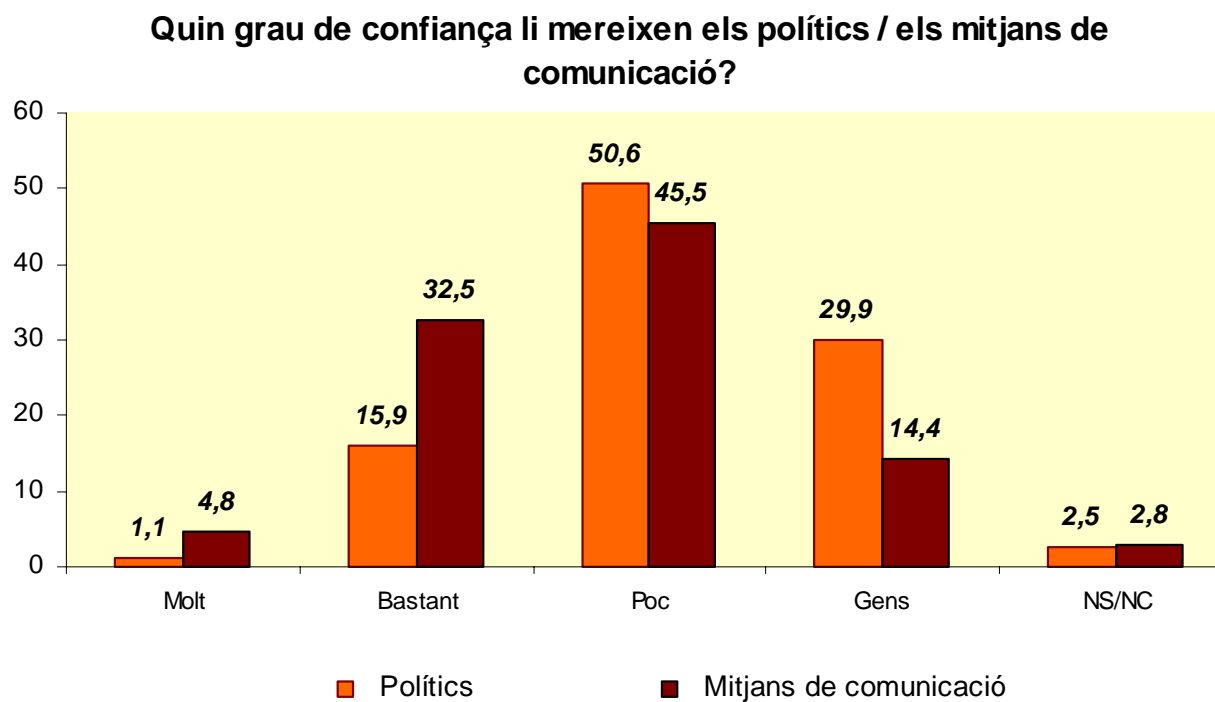
La participació d'una creença religiosa no comporta per a la majoria dels catalans una assídua assistència als oficis religiosos, doncs prop del 45% dels catalans que es declaren creients, afirmen també que la seva assistència a l'església és esporàdica, amb una freqüència inferior a la mensual; i un de cada quatre creients (24,8%) reconeixen que no hi van mai. Per contra, només una cinquena part (20,1%) dels creients assisteixen a l'església amb una freqüència mínima setmanal.

Amb quina freqüència assisteix vostè als oficis religiosos
(Base: creients)

I.15.- Confiança en els polítics / mitjans de comunicació

En conjunt, 6 de cada 10 catalans confien poc o gens en els mitjans de comunicació. Els polítics, per la seva banda, recullen un grau de confiança menor que el dels mitjans, doncs generen desconfiança entre el 80,5% de la població.

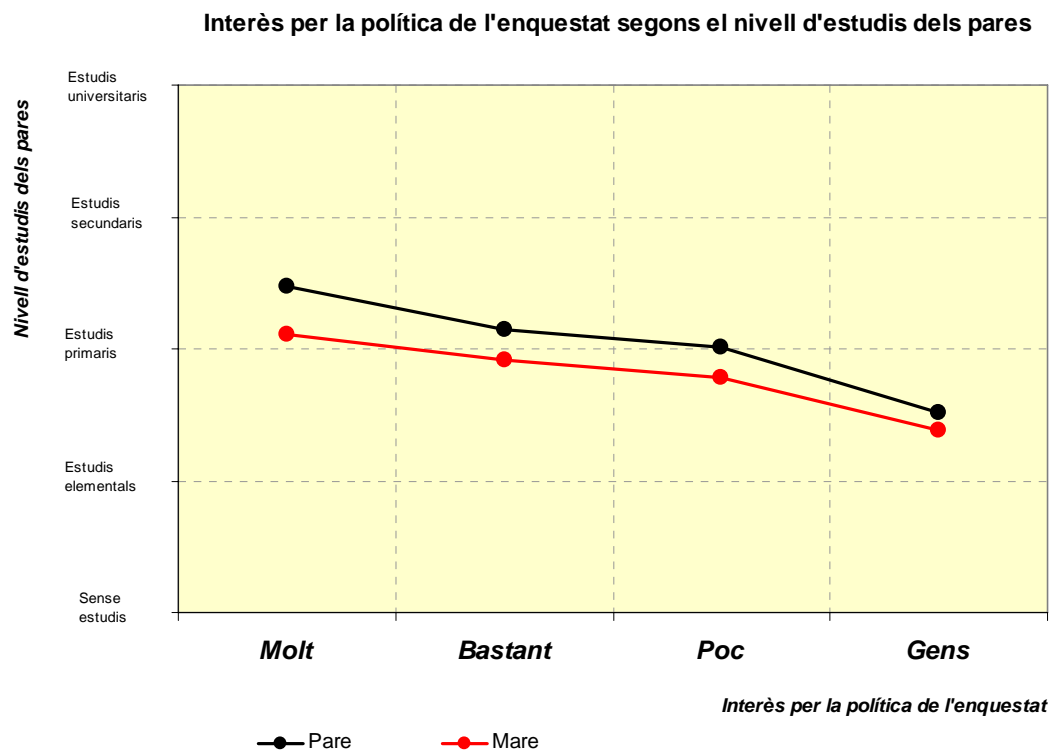

SEGONA PART

La transmissió de valors polítics entre pares i fills

II.1.- Interès per la política de l'enquestat segons el nivell d'estudis dels pares

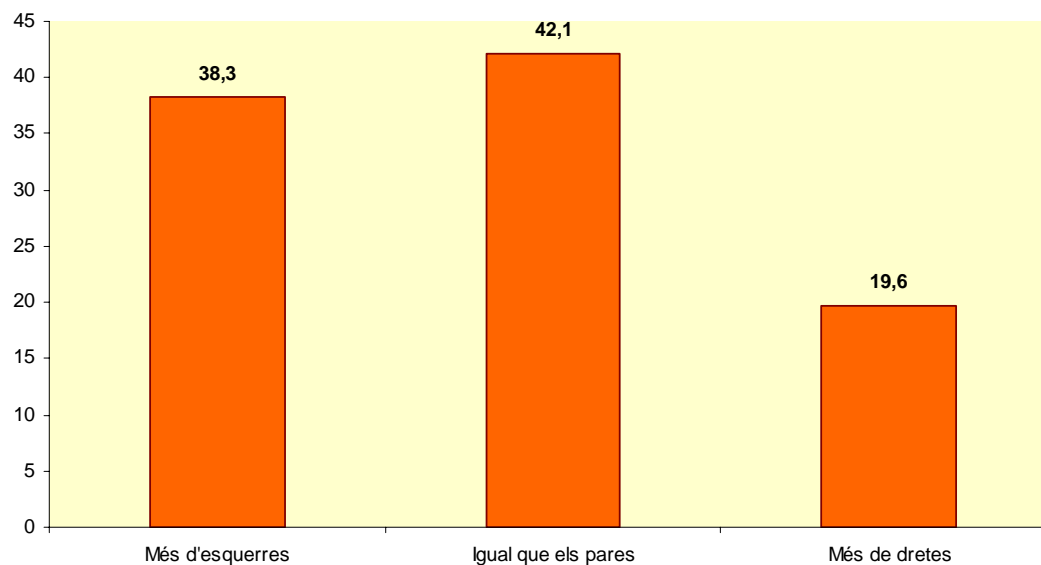
Com s'observa en el gràfic, a mida que s'incrementa el nivell d'estudis dels pares augmenta el grau d'interès per la política dels enquestats. Es pot apreciar més clarament en les posicions extremes de "molt" i "gens" interès. Així, en el cas dels molt interessats ambdós pares han superat els estudis primaris; mentre que els pares dels gens interessats no han arribat, en promig, a finalitzar aquests estudis primaris.

II.2.- Comparació de la ubicació ideològica entre pares i fills

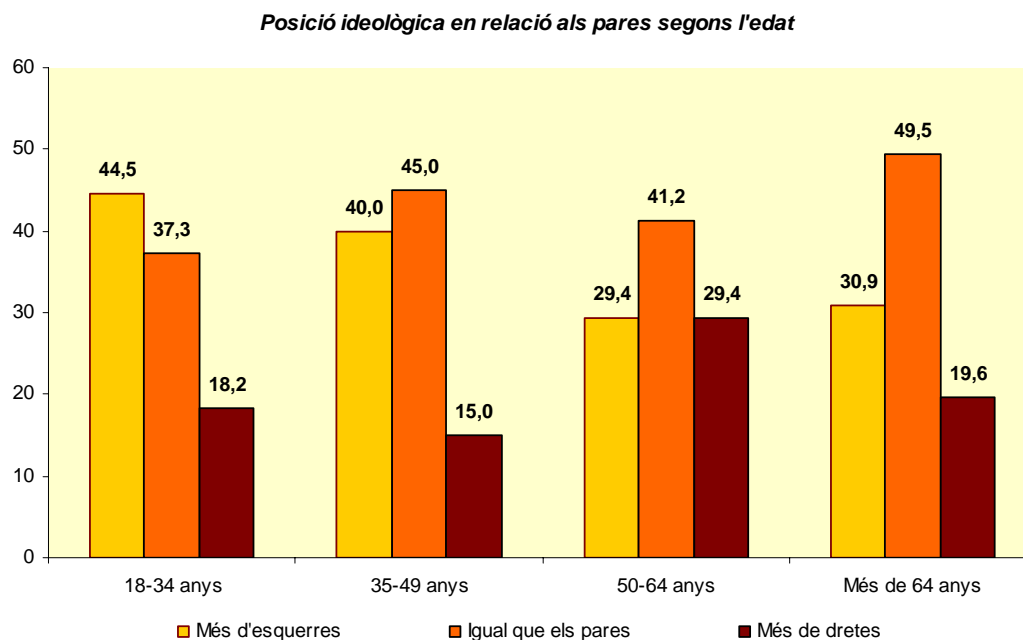
Pel que fa a la ubicació en l'escala esquerra-dreta, la comparació entre pares i fills denota que la majoria d'aquests se situa ideològicament igual que els seus pares (42,1%). Tot i així, entre aquells que difereixen dels seus progenitors, una àmplia majoria se situa en posicions més a l'esquerra que els seus pares (38,3%); mentre que els situats a la dreta representen només un 19,6% dels enquestats.

Comparació de la ubicació ideològica pròpia amb la dels pares

II.3.- Comparació de la ubicació ideològica entre pares i fills segons l'edat de l'enquestat

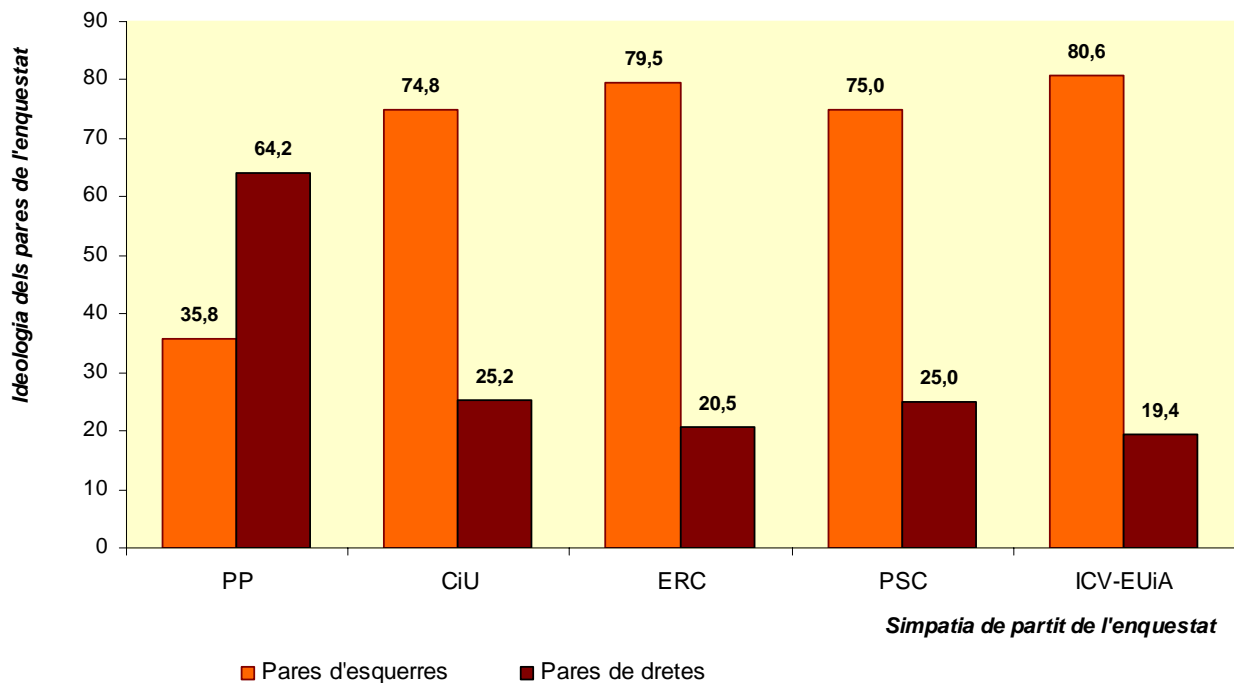
Aplicant la mateixa comparació del gràfic anterior en funció de l'edat de l'enquestat, s'observa que el grup dels joves, entre 18 i 34 anys, són els que més difereixen dels pares, mentre que, per contra els majors de 64 anys mostren un grau de coincidència amb els seus pares que se situa per sobre de la mitjana. També es constata que els posicionaments més a l'esquerra dels pares superen àmpliament als més a la dreta, al menys entre els més joves i els menors de 50 anys, produint-se una equiparació entre els dos grups a la franja d'edat d'entre 50 i 64 anys.

II.4.- Comparació de les simpaties partidistes de l'enquestat i de la ideologia dels pares

A continuació s'observa l'impacte de la ideologia política dels pares en les simpaties de partit expressades pels enquestats. Així, per exemple, s'aprecia que un 35,8% dels simpatitzants del PP tenen pares situats ideològicament a l'esquerra, mentre que el 64,2% restant de simpatitzants populars provenen de famílies de dretes. Pel que fa als simpatitzants de la resta dels partits es constata que aproximadament tres de cada quatre d'ells han estat socialitzats políticament a llars d'ideologia d'esquerres.

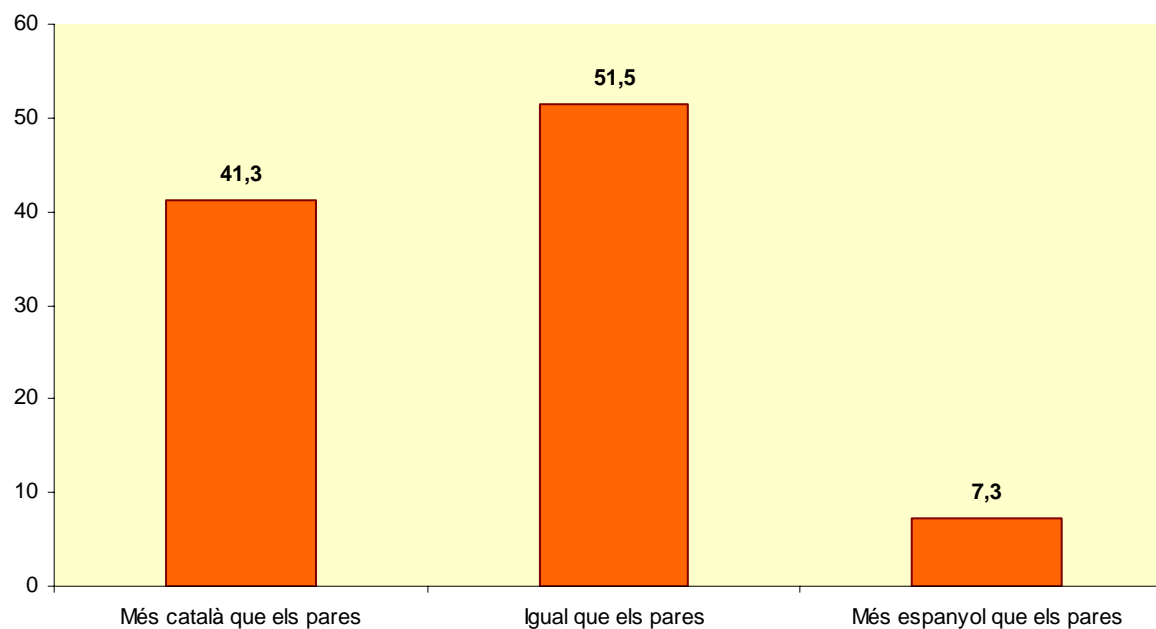
Simpatia de l'entrevistat segons la ideologia dels pares

II.5.- Comparació del sentiment de pertinença de l'enquestat amb el dels seus pares

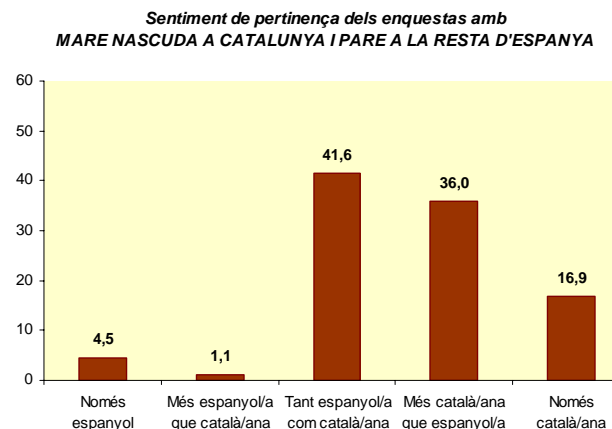
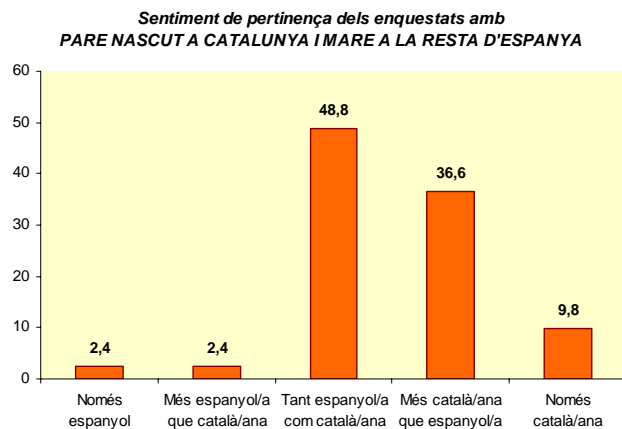
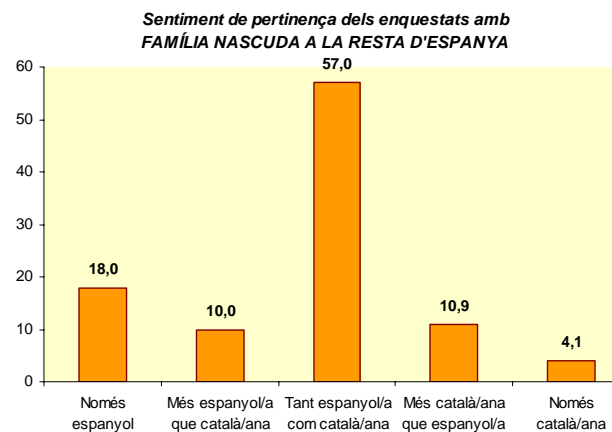
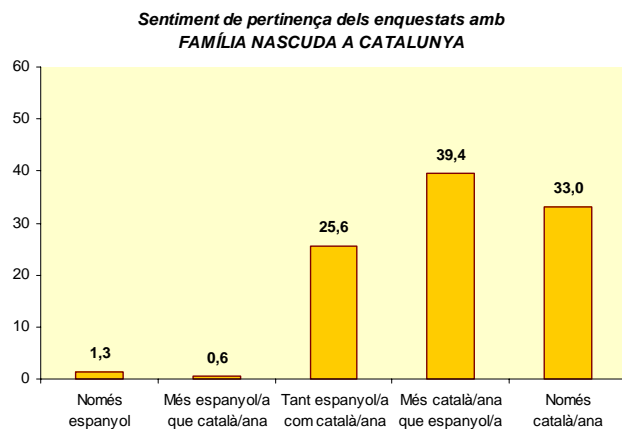
Més de la meitat dels enquestats (51,5%) s'han situat en el mateix punt que els seus pares a l'escala de sentiment de pertinença. Entre els que s'han diferenciat, una àmplia majoria ho ha fet per ubicar-se en posicions més catalanistes que els seus progenitors (41,3%), quedant únicament un 7,3% que ha afirmat sentir-se més espanyol que els seus pares.

Comparació del sentiment de pertinença propi amb el dels pares

II.6.- Sentiment de pertinença i origen familiar (I)

En aquests gràfics es presenta el sentiment de pertinença de l'enqu Coastat segons el lloc de naixement dels seus pares. Una àmplia majoria dels fills de pares nascuts tots dos a Catalunya se senten "més catalans que espanyols" i "només catalans" (72,4%). El 25,6% consideren que són tant espanyols com catalans, i només el 1,9% se senten més o únicament espanyols.

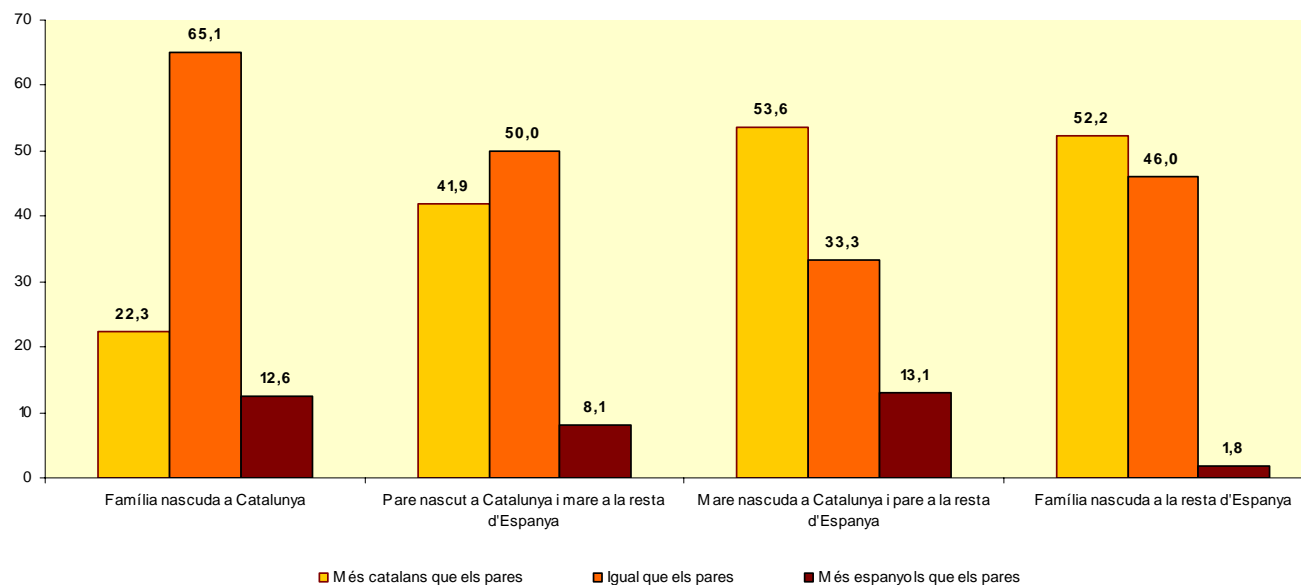
II.6.- Sentiment de pertinença i origen familiar (I) cont.

Entre els enquestats amb un pare nascut a Catalunya i l'altre a la resta d'Espanya, el percentatge dels que se senten més catalans que espanyols i només catalans descendeix. Aquesta disminució és major en el cas que sigui el pare el que hagi nascut a Catalunya i no la mare. En concret, els enquestats que són fills de pare nascut a Catalunya i mare a altres parts d'Espanya i se senten més catalans que espanyols i només catalans són el 46,4%, mentre el mateix grup quan és la mare la que ha nascut a Catalunya i el pare altres parts d'Espanya és del 52,9%. Els enquestats amb pares nascuts tots dos a altres parts d'Espanya se senten bàsicament tant espanyols com catalans (57%). El grup dels que es consideren més catalans disminueix fins només el 15%, mentre els que se senten més espanyols són gairebé el doble que aquests (28%). En conjunt, el lloc de naixement dels pares influeix en el sentiment de pertinença dels fills. El fill de pares nascuts tots dos a Catalunya té un sentiment de pertinença més català que el fill d'una família on només un dels pares és català. Aquest al seu torn té un sentiment de pertinença més català que el fill de pares nascuts tots dos a la resta d'Espanya.

II.7.- Sentiment de pertinença i origen familiar (II)

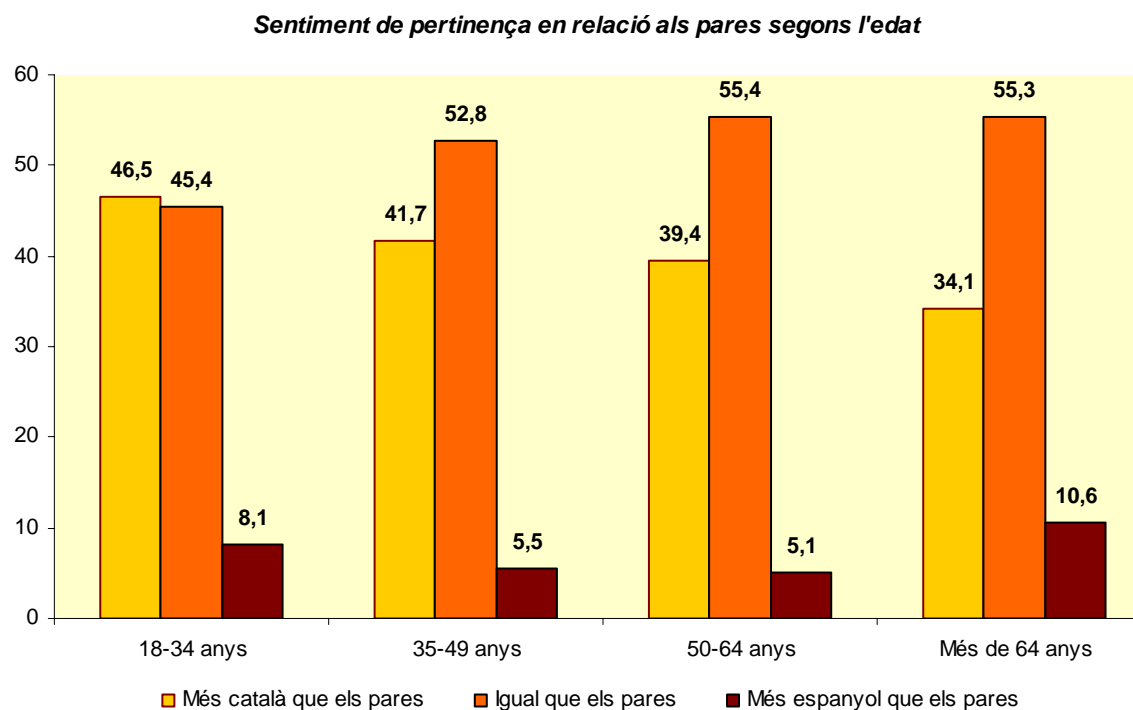
En aquest gràfic es compara el sentiment de pertinença propi amb el dels pares en funció de si aquests últims han nascut o no a Catalunya. Gairebé dos terços (65,1%) dels enquestats amb pares nascuts tots dos a Catalunya tenen un sentiment de pertinença igual al dels seus progenitors. El 22,3% se sent més català, 10 punts per sobre dels que se senten més espanyols que els pares. En les famílies en que la mare ha nascut a Catalunya i el pare no, el fill se sent més català que els seus pares (53,6%). En canvi, si és el pare el que ha nascut a Catalunya, el fill se sembla més als pares (50% igual que els pares). Pel que fa als fills de pares nascuts tots dos a la resta d'Espanya, la major part se sent més catalana que els pares (52,2%). Els que se senten igual són el 46%, mentre molt pocs es veuen com a més espanyols (1,8%). En conjunt, les dades reflecteixen un augment en el sentiment de pertinença català, que es fa especialment present entre els fills de pares nascuts fora de Catalunya.

Sentiment de pertinença en relació als pares segons el lloc de naixement dels pares

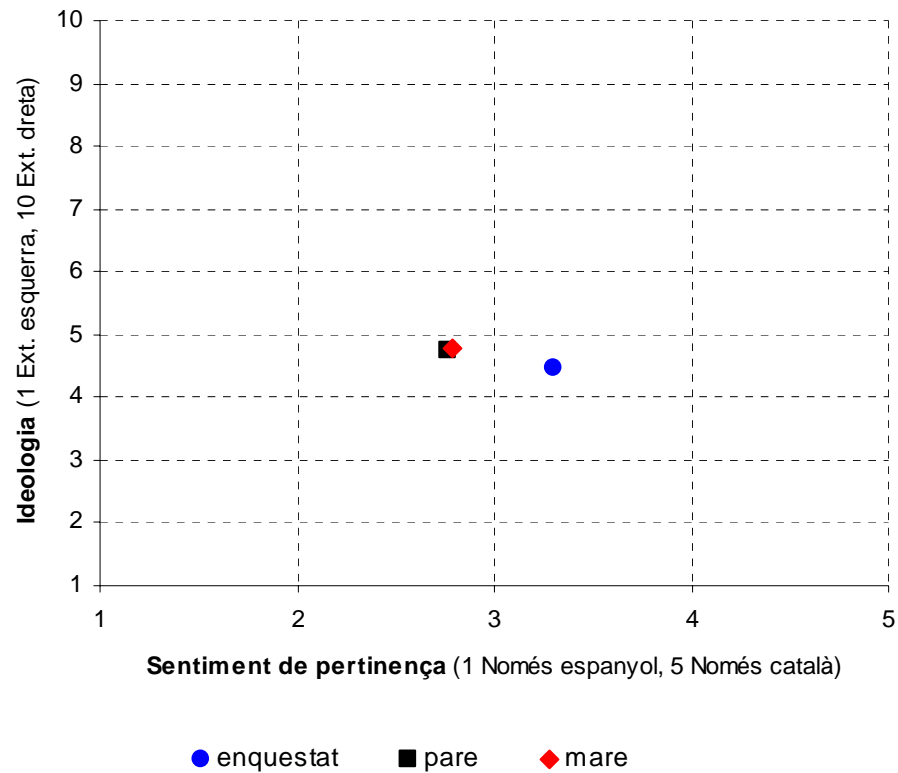
II.8.- Comparació del sentiment de pertinença entre pares i fills segons l'edat de l'enquetat

Si s'analitzen per grups d'edat les diferències entre pares i fills respecte al sentiment de pertinença, s'observa que com més gran es fa l'individu, més s'assembla als seus pares. Entre el grup d'edat més jove (de 18 a 34 anys) els que se senten més catalans que els seus pares són una proporció una mica superior que la dels que tenen el mateix sentiment de pertinença que els seus progenitors. A partir d'aquí, com més envelleix el grup d'edat, més augmenta la proporció dels que tenen el mateix sentiment de pertinença que els seus pares.

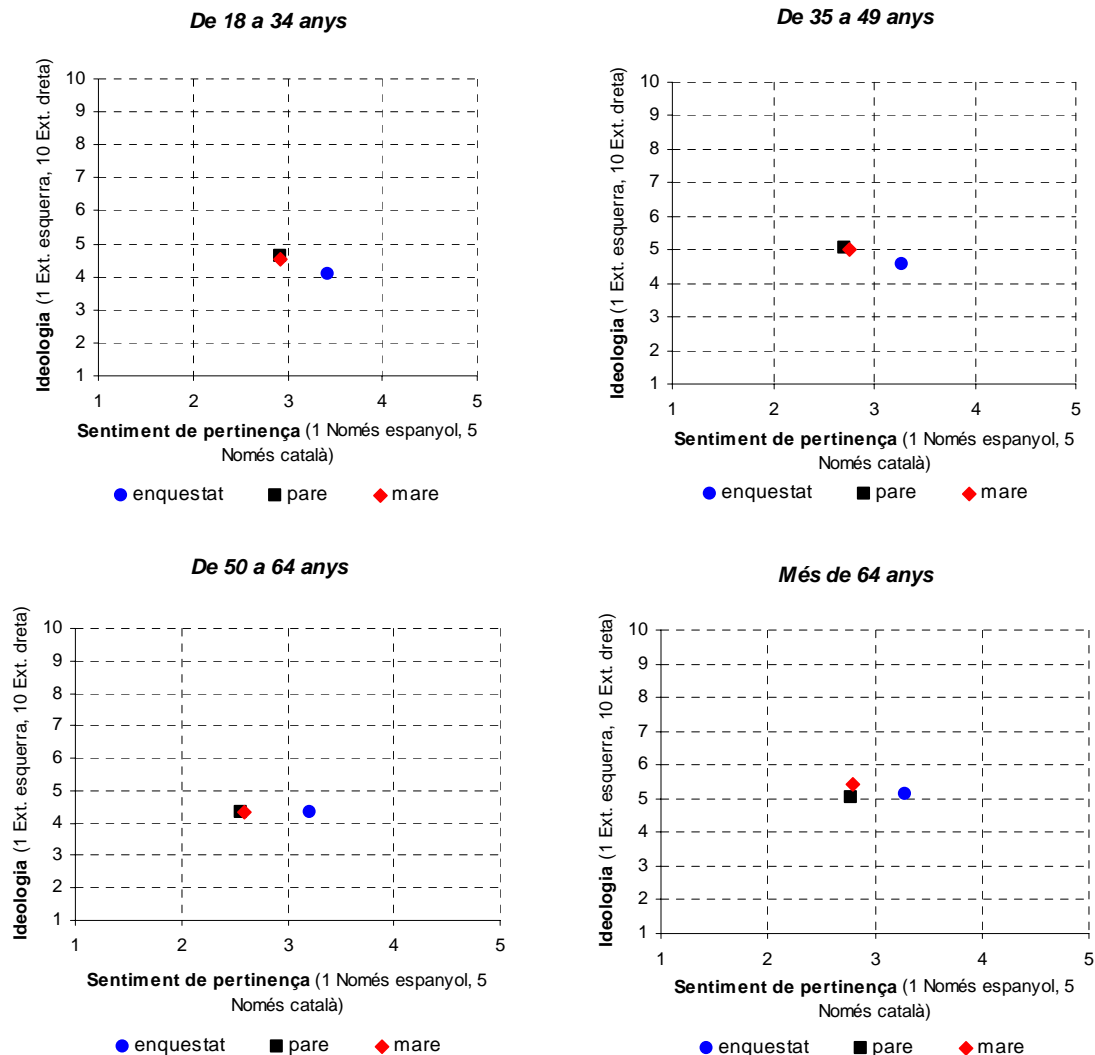
II.9.- Ubicació comparativa als eixos de l'enquestat i dels seus pares

Ideologia i sentiment de pertinença pròpi, del pare i de la mare (en mitjanes)

En aquest gràfic és representen les mitjanes de les posicions de l'enquestat i els seus pares en els eixos esquerra-dreta i sentiment de pertinença. Es pot observar que els enquestats se situen de mitjana en posicions de sentiment més català i lleugerament més d'esquerres que els seus pares. Per altra banda, les posicions del pare i la mare se superposen, indicant que en la ment de l'enquestat es troben molt properes.

II.10.- Ubicació comparativa als eixos de l'enquestat i dels seus pares segons l'edat de l'enquestat

La distància entre les posicions mitjanes de pares i fills en els eixos té dues característiques en comú en tots els grups d'edat. El propi enquestat sempre es veu a ell mateix com més català que els seus pares, i les posicions ideològica i de sentiment de pertinença del pare i la mare se superposen en gairebé tots els casos. D'altra banda, també existeixen pautes distintives, especialment pel que fa a la ideologia esquerra-dreta: els enquestats que tenen entre 18 i 49 anys se situen més a l'esquerra que els seus pares, mentre els que tenen 50 o més anys s'assemblen ideològicament força als seus progenitors.

TERCERA PART

Perfils ideològics dels catalans

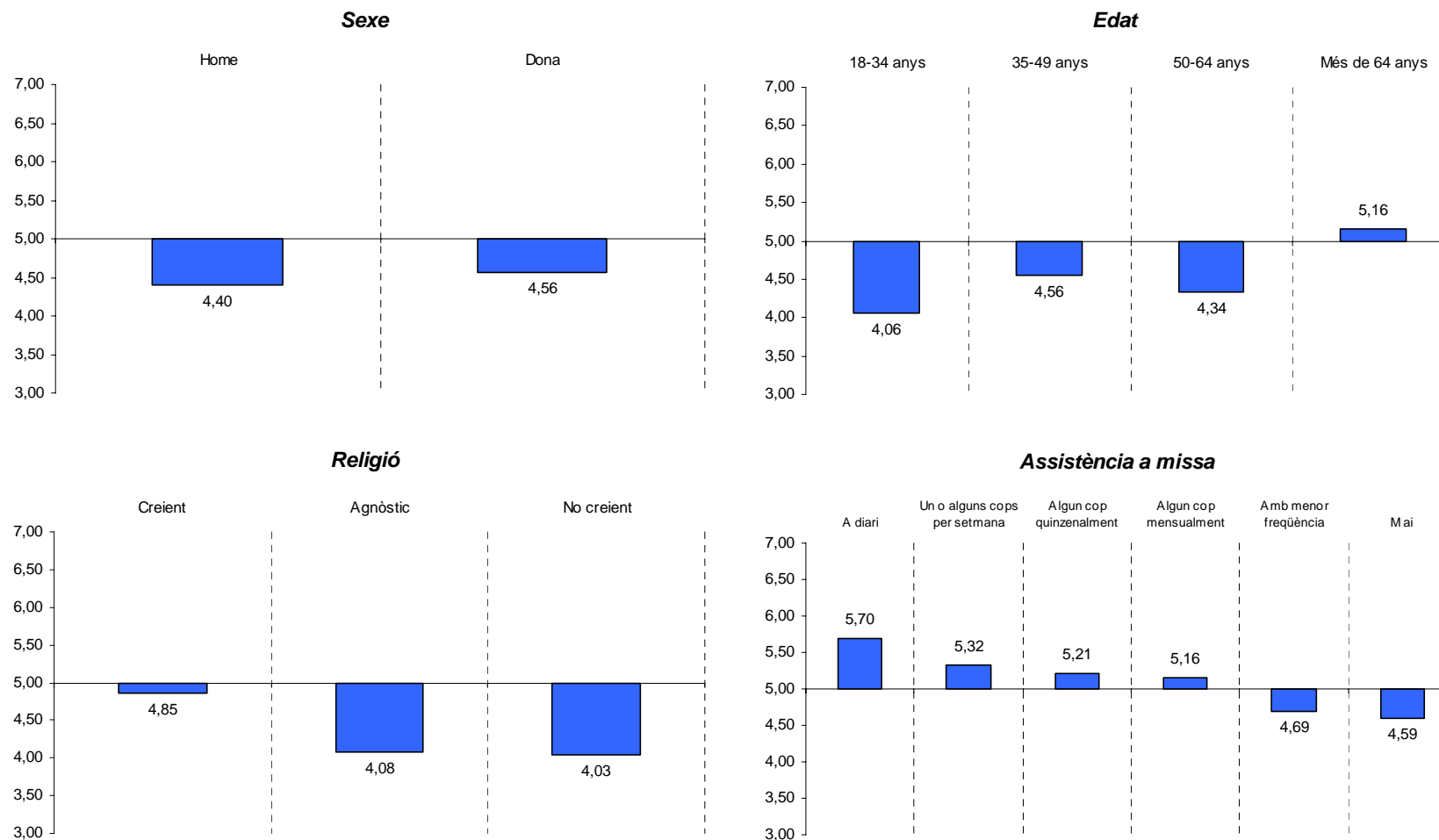
III.1.- Perfils ideològics esquerra-dreta

- Els homes són lleugerament més d'esquerres que les dones.
- Els majors de 64 anys són els més conservadors, mentre els més joves i els que tenen entre 50 i 64 anys són els més d'esquerres.
- Els creients són més conservadors que els agnòstics i els no creients. La freqüència de l'assistència a missa és directament proporcional al conservadorisme: com més sovint s'hi va, més conservadora és la persona.
- Els nascuts a Catalunya són més d'esquerres que els nascuts a la resta d'Espanya. No s'observen diferències ideològiques pel que fa al lloc de naixement del pare i la mare.
- Els solters i els que no tenen fills són més d'esquerres.
- Segons la situació laboral, els estudiants són els més d'esquerres, junt amb els aturats. Els jubilats i les mestresses de casa són els dos grups més conservadors.
- Els empresaris i els professionals són més conservadors que els assalariats.
- A l'empresa privada, els empleats són més d'esquerres que els que tenen un càrrec intermedi, i aquests al seu torn ho són més que els directius.

- A l'administració pública en canvi, no es produeix una relació lineal d'aquest tipus: els més conservadors són els ordenances (E) junt amb el cos superior (A), els dos extrems de la piràmide; el cos mig (B) és tan d'esquerrers com el cos auxiliar (D), i els més d'esquerrers és el cos administratiu (C).
- Respecte al nivell educatiu, els que no tenen estudis i els que tenen estudis elementals són els més conservadors, mentre que els que han assolit el nivell universitari són els més d'esquerrers.
- Els que han cursat estudis en una escola concertada són també més d'esquerrers, per davant fins i tot dels que han anat a l'escola pública. Els més conservadors són els que s'han educat en una escola privada.
- Com més educació ha rebut la mare de l'enquestat, més d'esquerrers és aquest. Aquesta associació també està present en el cas del nivell educatiu del pare, però no de forma tan clara.
- Els enquestats que parlen bàsicament en castellà a casa seva, a la feina o amb amics són els més conservadors.
- Les persones que parlen altres idiomes a part del català i el castellà són ideològicament més d'esquerrers.
- Els que es consideren de classe alta (una part molt petita de la mostra) són els més conservadors, seguits dels que es troben a l'altre extrem: els de classe baixa. La classe mitjana és la més progressista.
- Els enquestats que viuen en llars amb més ingressos són també més conservadors, tot i que els que tenen menys poder adquisitiu (menys de 900 euros) són dels més conservadors.

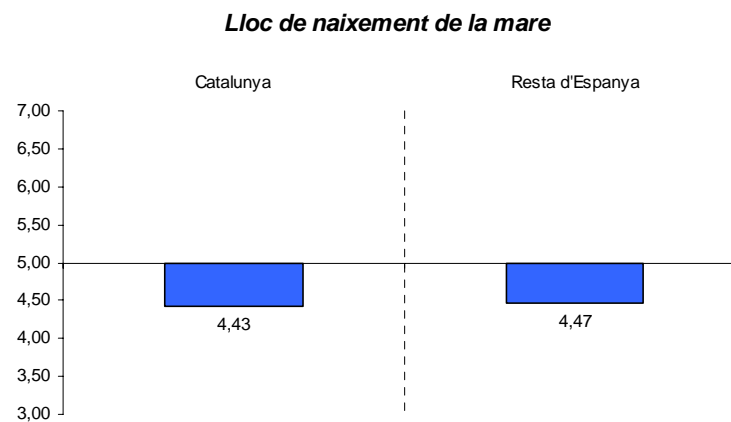
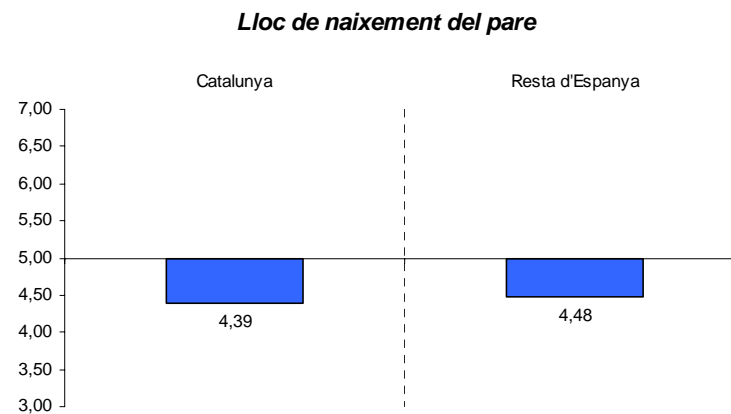
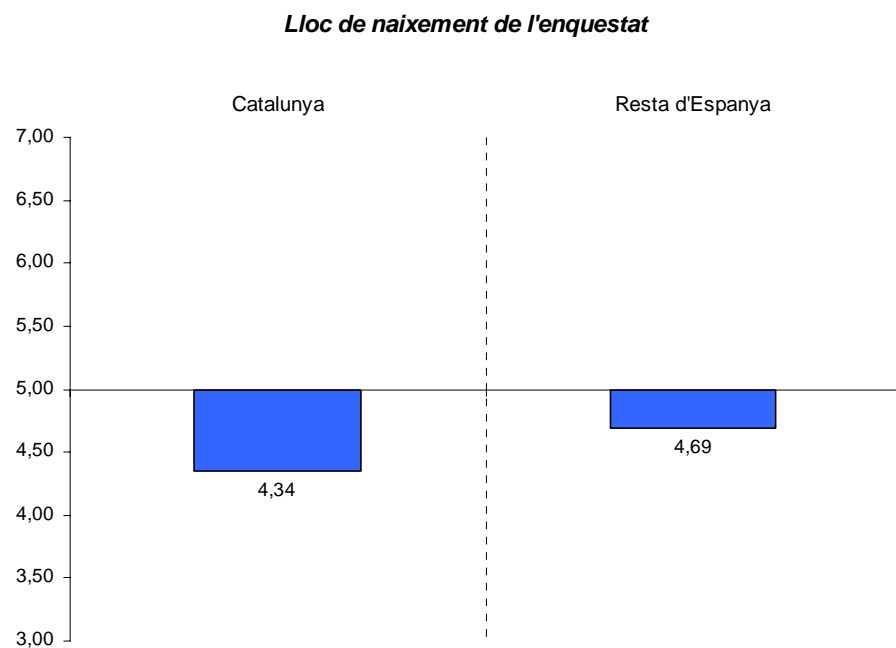
Ideologia esquerra-dreta en mitjanes

Escales de 1 a 10 (1 extrema esquerra i 10 extrema dreta)

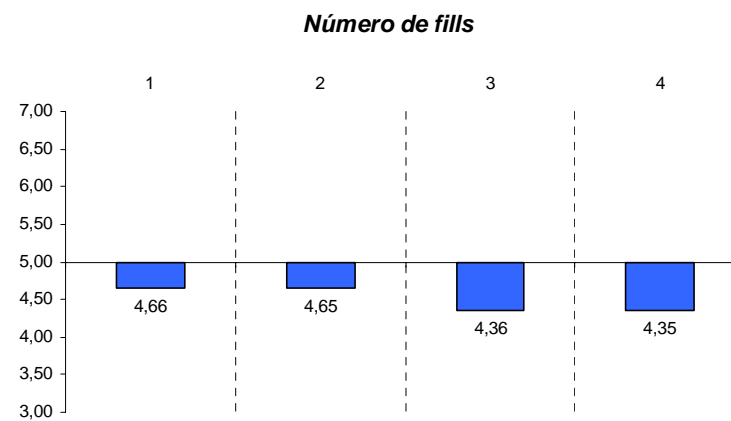
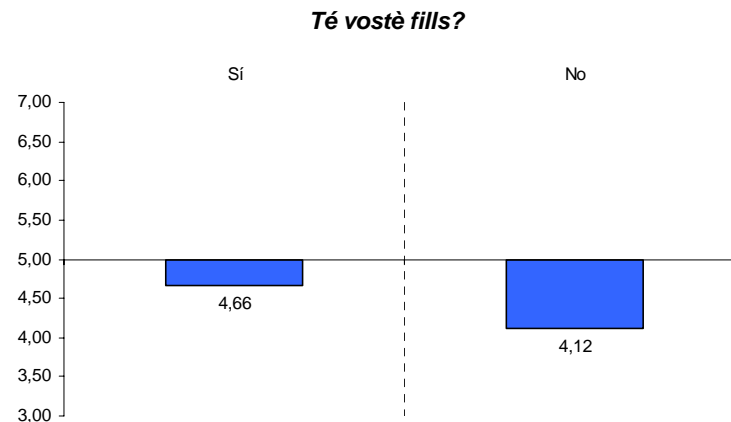
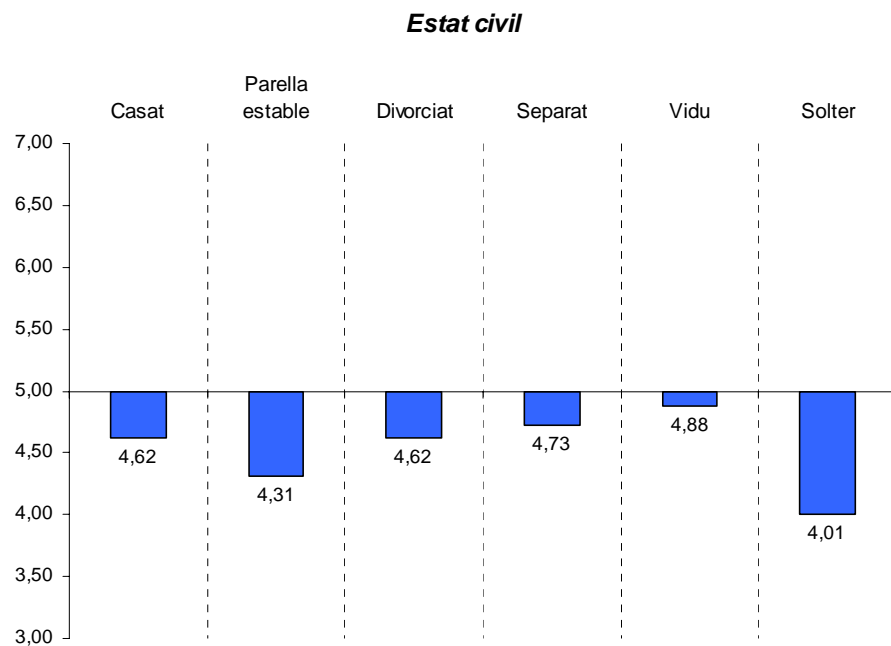
Ideologia esquerra-dreta en mitjanes

Escales de 1 a 10 (1 extrema esquerra i 10 extrema dreta)

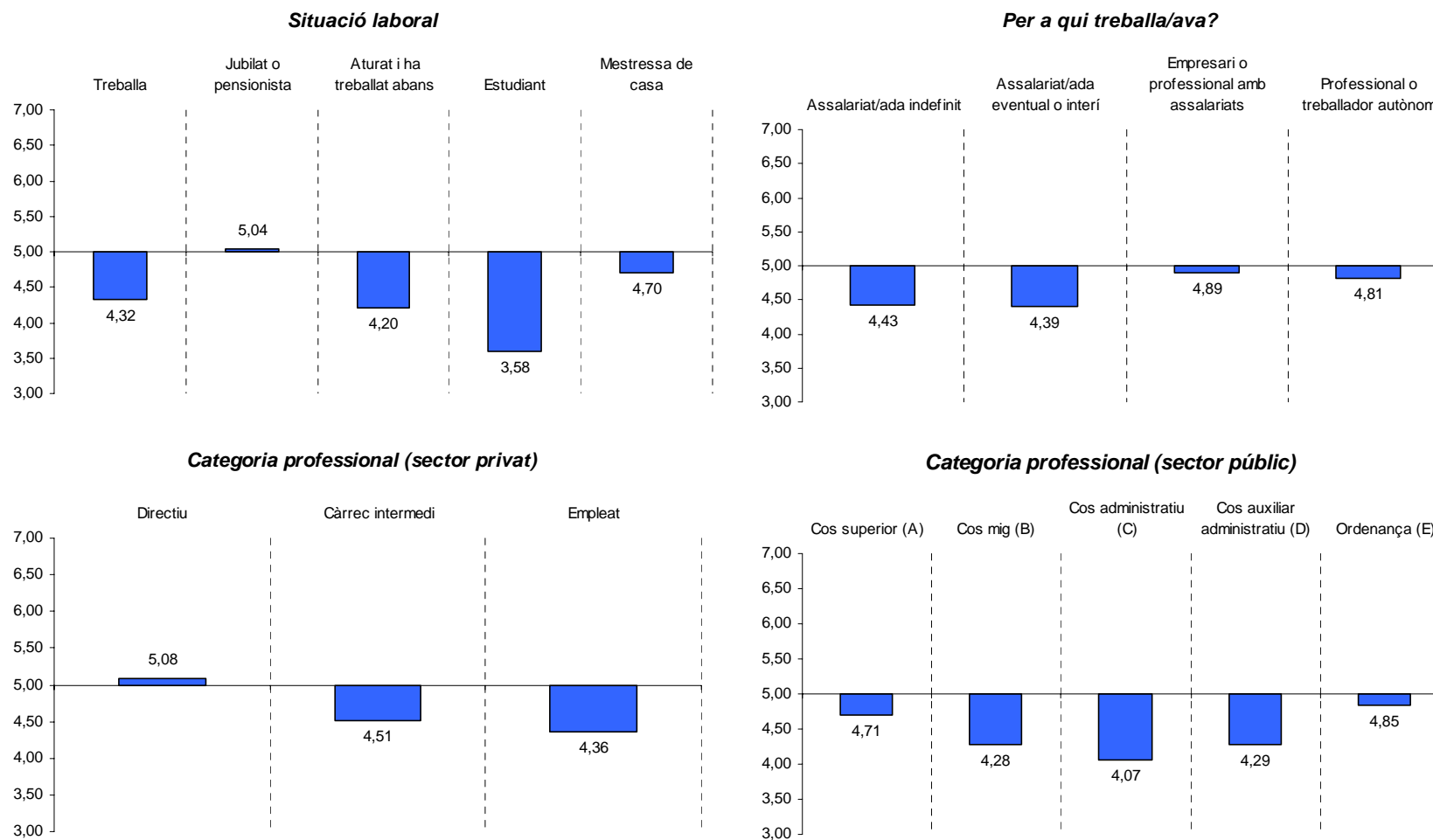
Ideologia esquerra-dreta en mitjanes

Escala de 1 a 10 (1 extrema esquerra i 10 extrema dreta)

Ideologia esquerra-dreta en mitjanes

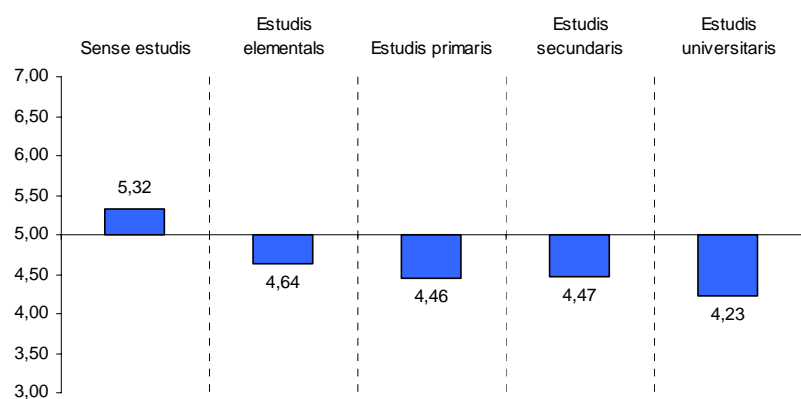
Escala de 1 a 10 (1 extrema esquerra i 10 extrema dreta)

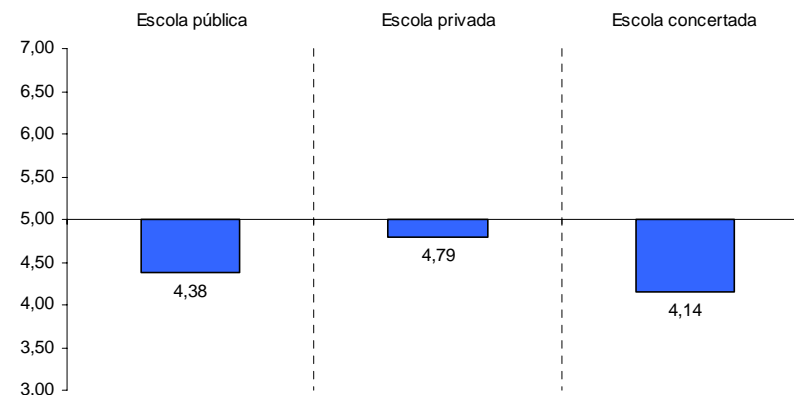
Ideologia esquerra-dreta en mitjanes

Escala de 1 a 10 (1 extrema esquerra i 10 extrema dreta)

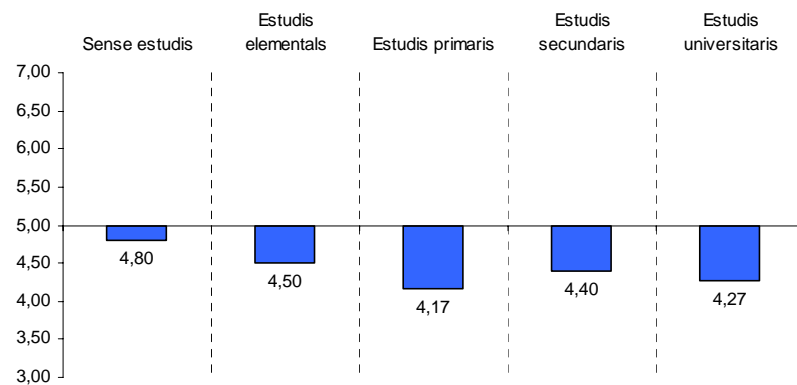
Nivell d'estudis de l'enquestat

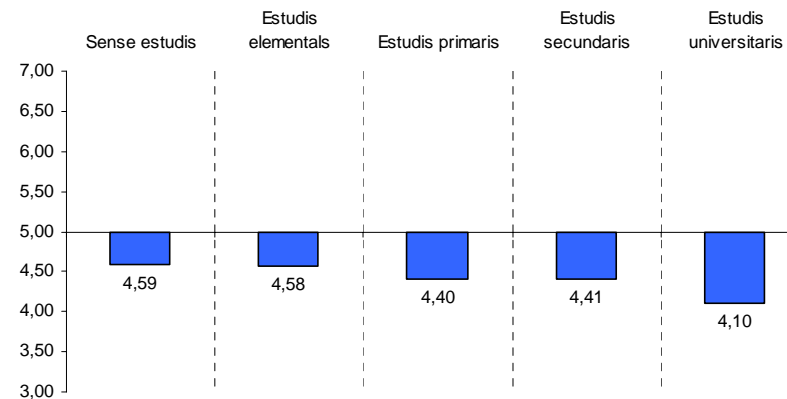
Tipus d'escola

Nivell d'estudis del pare

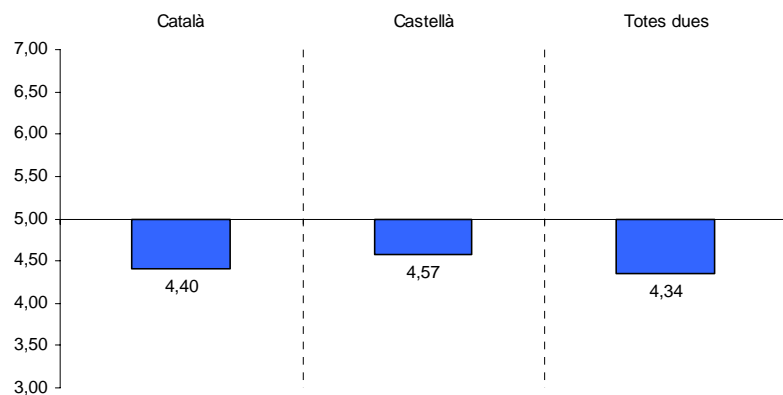
Nivell d'estudis de la mare

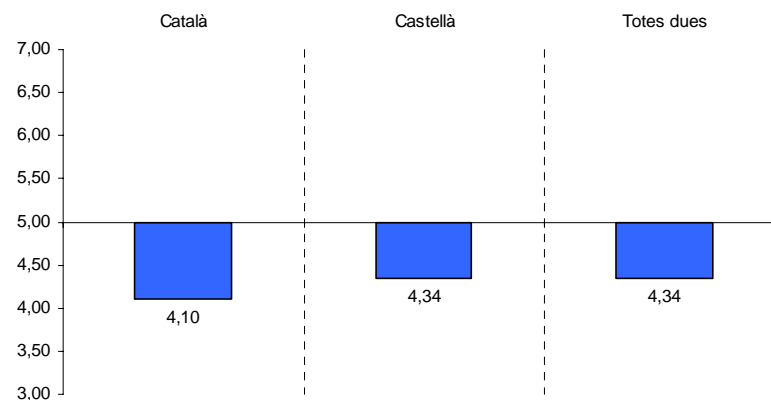
Ideologia esquerra-dreta en mitjanes

Escala de 1 a 10 (1 extrema esquerra i 10 extrema dreta)

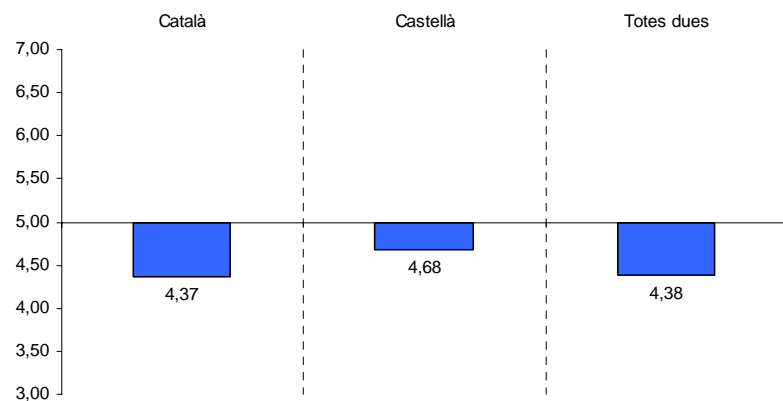
Llengua que es parla a casa

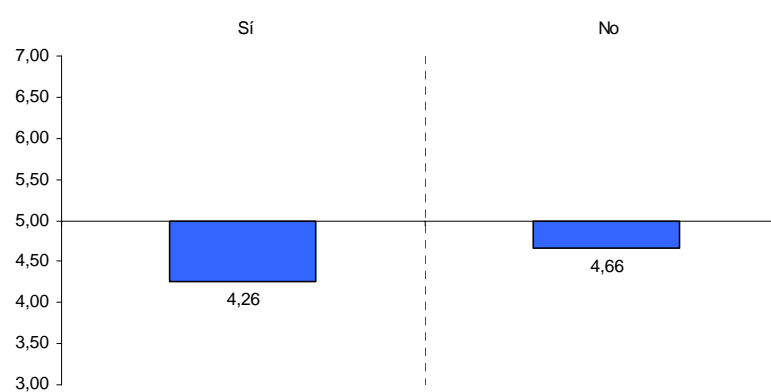
Llengua que es parla a la feina

Llengua que es parla amb els amics

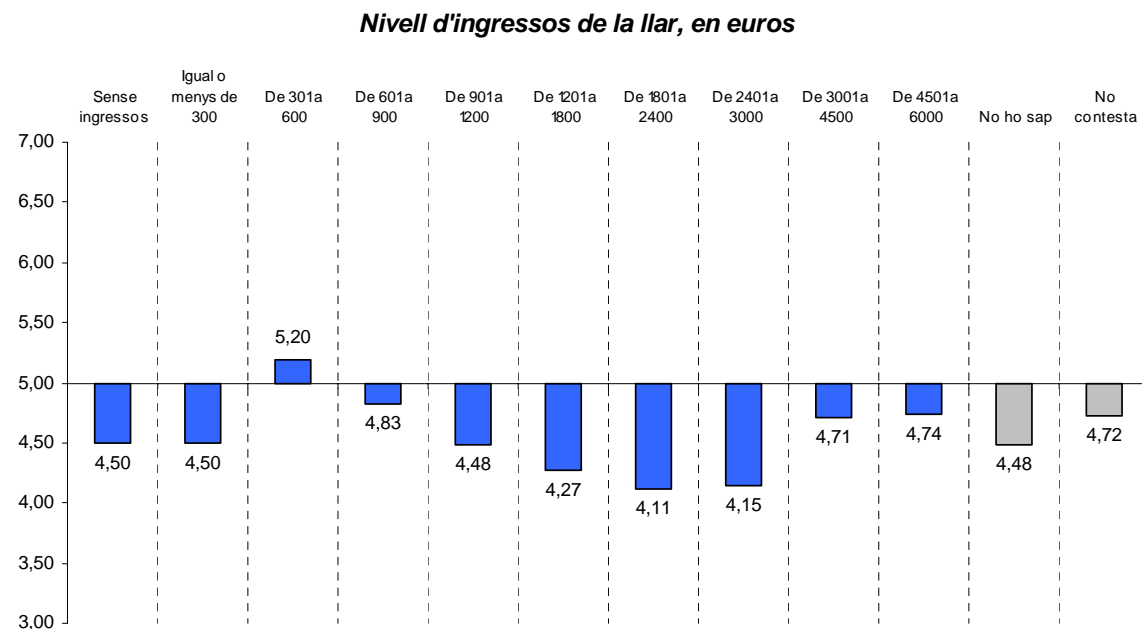
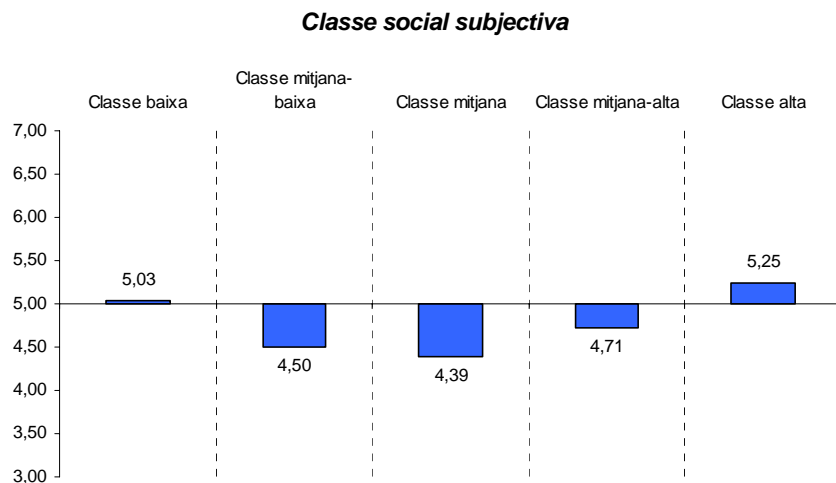

Parla altres idiomes?

Ideologia esquerra-dreta en mitjanes

Escala de 1 a 10 (1 extrema esquerra i 10 extrema dreta)

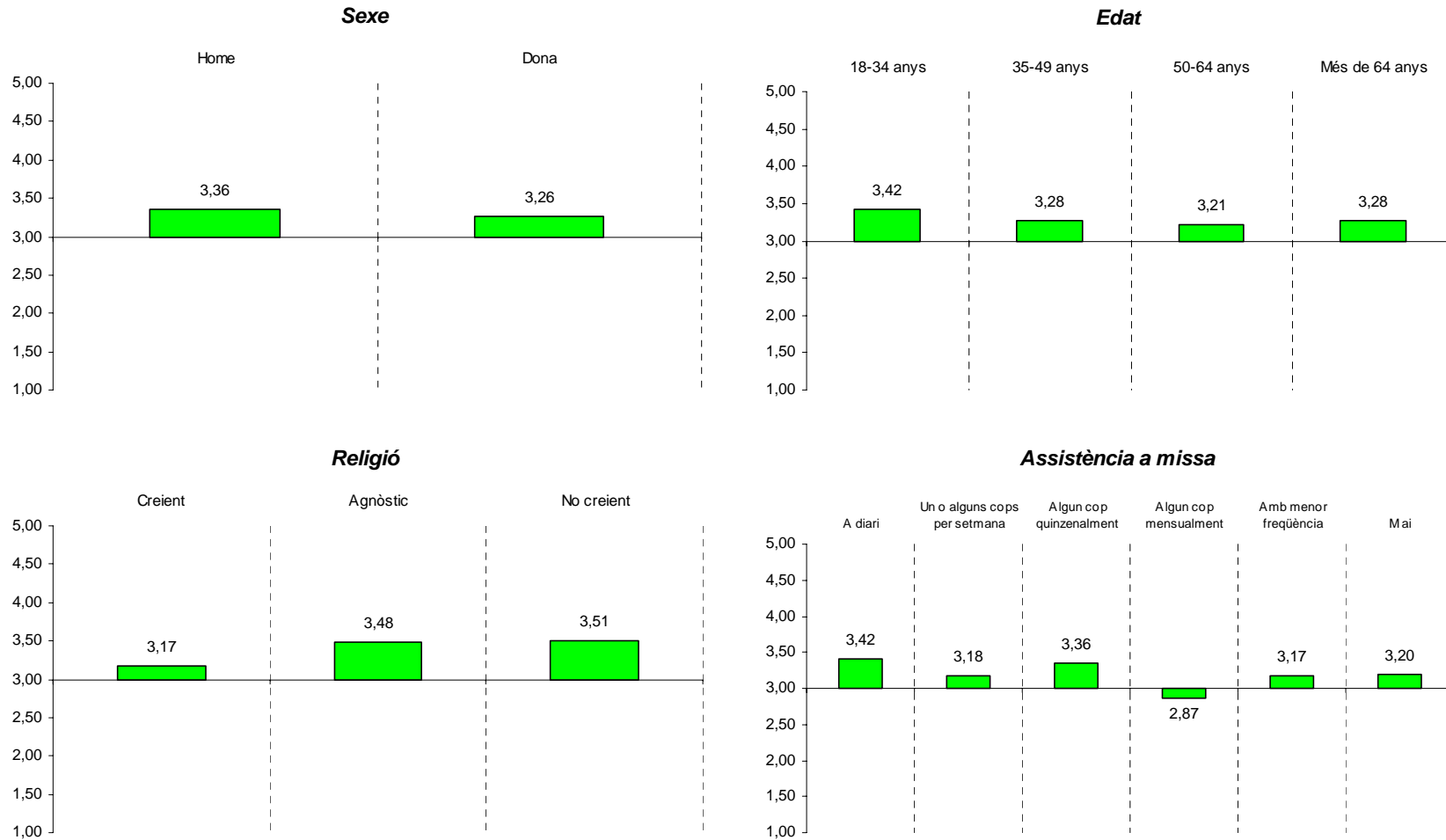
III.2.- Perfils de sentiment de pertinença

- El sentiment de pertinença dels homes i les dones és gairebé el mateix.
- El grup d'edat més jove (entre 18 i 34 anys) és en el que es fa més present el sentiment de pertinença català.
- Els agnòstics i els no creients tenen un sentiment català més acusat que els creients.
- Els nascuts a Catalunya se senten més catalans que els nascuts a la resta d'Espanya. El fet que el pare o la mare hagin nascut també a Catalunya influeix en que l'enquestat se senti més català, però no tant com el lloc de naixement propi.
- Els solters i els que no tenen fills se senten més catalans.
- Els que es troben en situació laboral activa, bé treballin o estiguin a l'atur, i els estudiants, se senten més catalans que els jubilats i les mestresses de casa.
- Els assalariats eventuais o interins tenen un sentiment de pertinença menys català que la resta.
- A l'empresa privada, els directius i els càrrecs intermedis se senten més catalans que els empleats.
- A l'administració pública, el cos superior (A) i el cos mig (B) tenen un sentiment de pertinença català més acusat que el de la resta.

- Pel que fa al nivell educatiu, els que no tenen estudis i els que tenen estudis elementals i primaris se senten més espanyols que els que tenen estudis secundaris o universitaris.
- Els que han cursat estudis en una escola concertada o privada se senten més catalans que els que han anat a l'escola pública.
- Els enquestats que tenen pares amb estudis universitaris tenen un sentiment de pertinença més català que la resta.
- Els enquestats que parlen bàsicament en català a casa seva, a la feina i amb amics se senten força més catalans que els que s'expressen només en castellà.
- Les persones que parlen altres idiomes a part del català i el castellà tenen un sentiment de pertinença més català.
- A excepció dels que es consideren de classe alta (una petita part de la mostra), hi ha poques diferències entre classes socials pel que fa al sentiment de pertinença.
- En referència al nivell d'ingressos de la llar, hi ha una lleugera tendència segons la qual a les llars amb més ingressos hi ha enquestats que se senten més catalans que la resta.

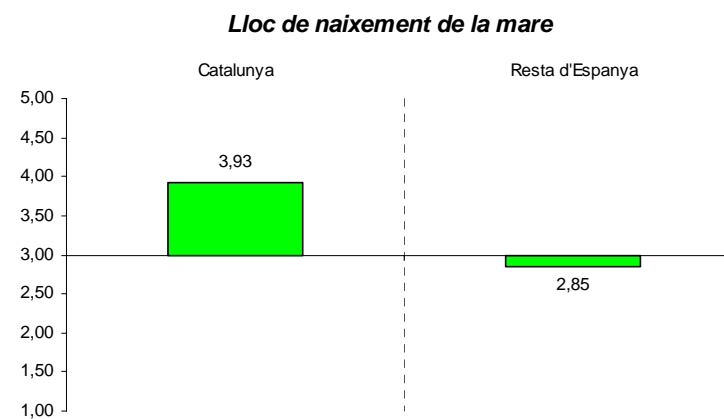
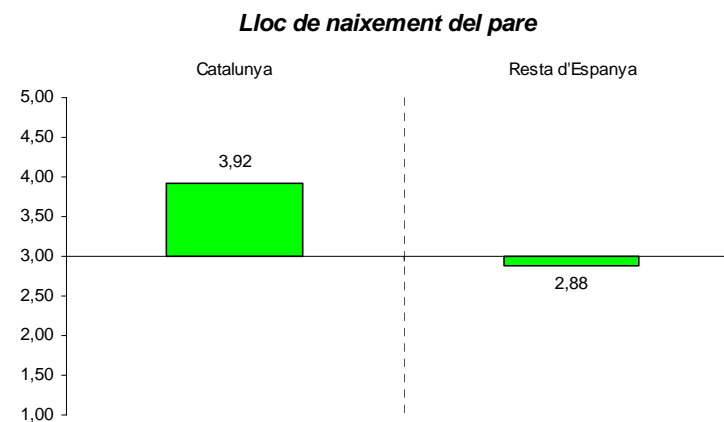
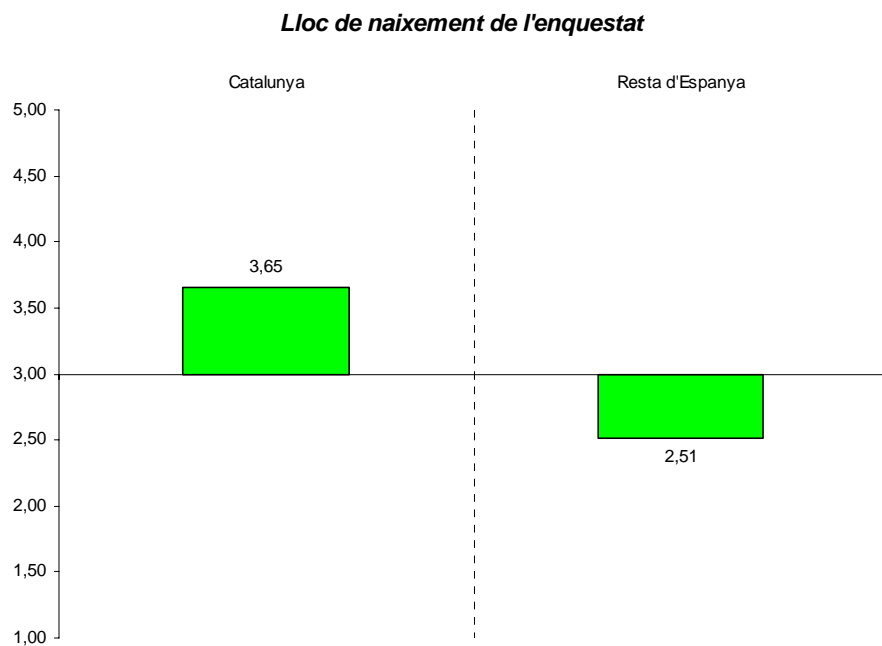
Sentiment de pertinença en mitjanes

Escala de 1 a 5 (1 només espanyol i 5 només català)

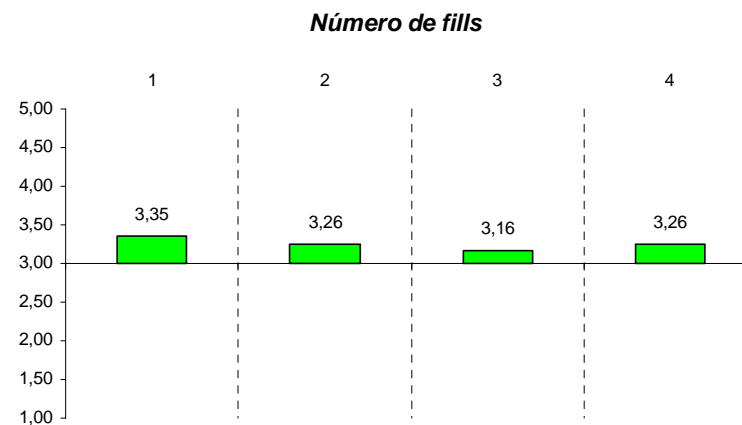
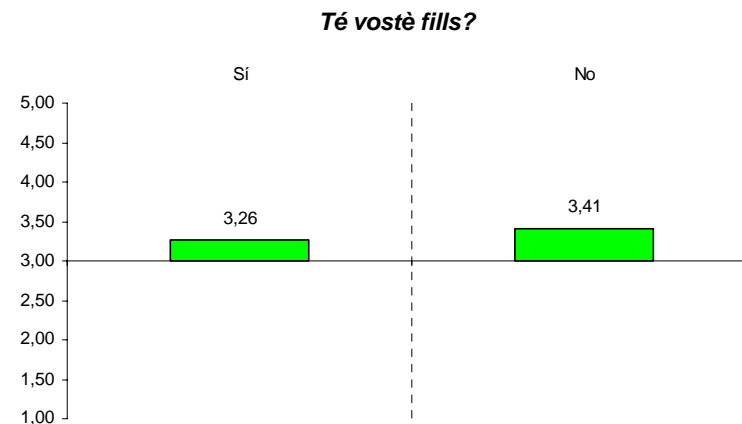
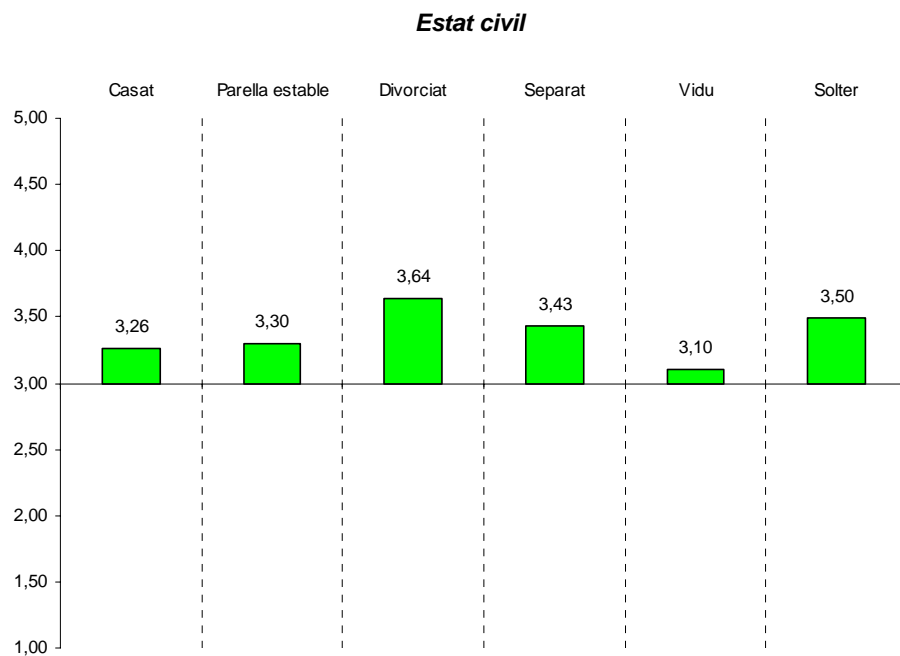
Sentiment de pertinença en mitjanes

Escala de 1 a 5 (1 només espanyol i 5 només català)

Sentiment de pertinença en mitjanes

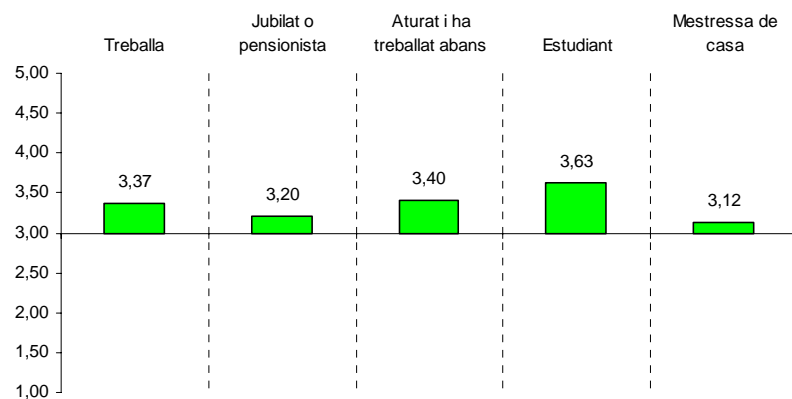
Escales de 1 a 5 (1 només espanyol i 5 només català)

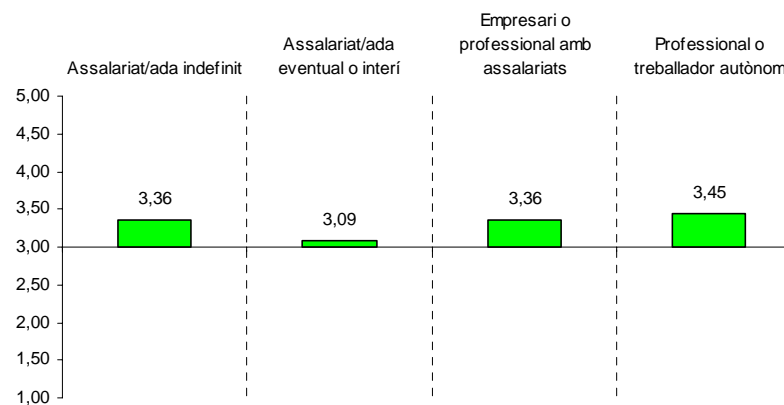
Sentiment de pertinença en mitjanes

Escales de 1 a 5 (1 només espanyol i 5 només català)

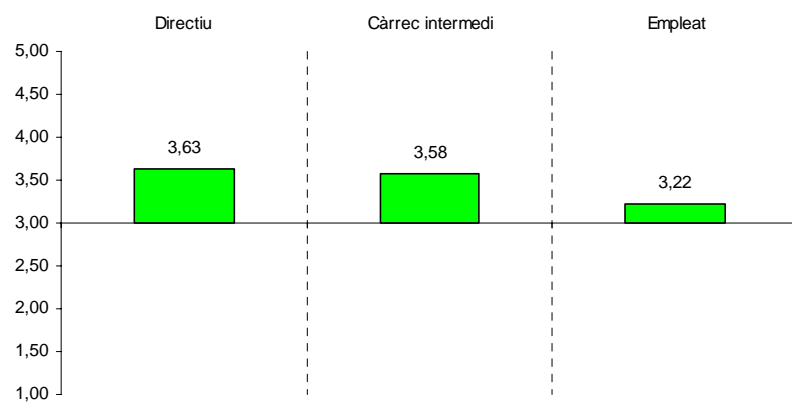
Situació laboral

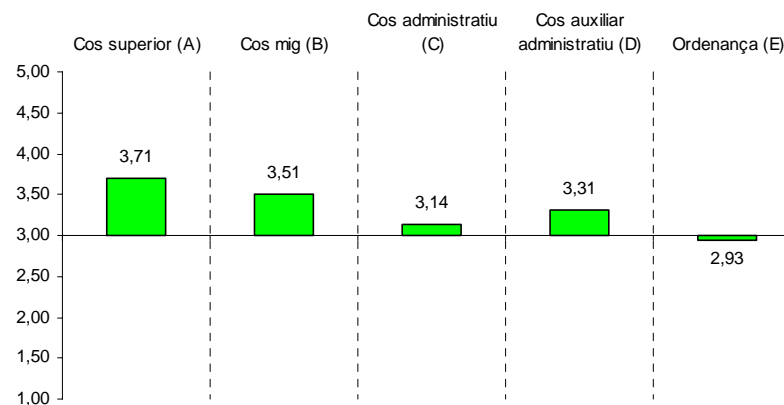
Per a qui treballa/va?

Categoria professional (sector privat)

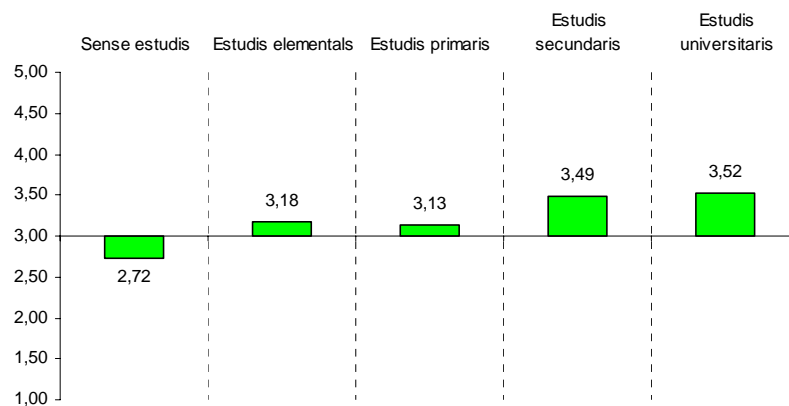
Categoria professional (sector públic)

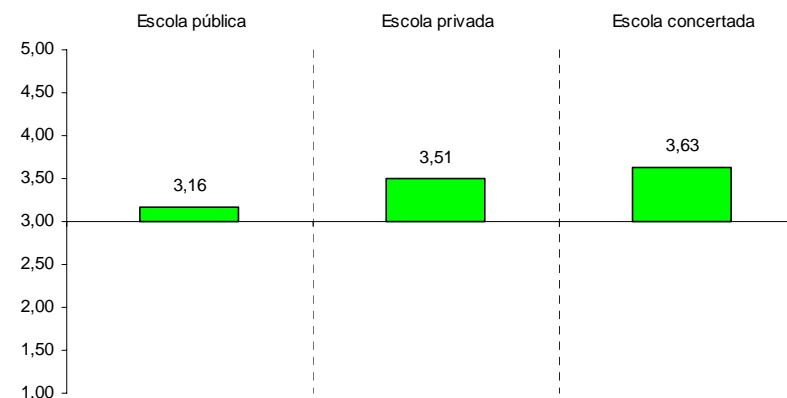
Sentiment de pertinença en mitjanes

Escales de 1 a 5 (1 només espanyol i 5 només català)

Nivell d'estudis de l'enquestat

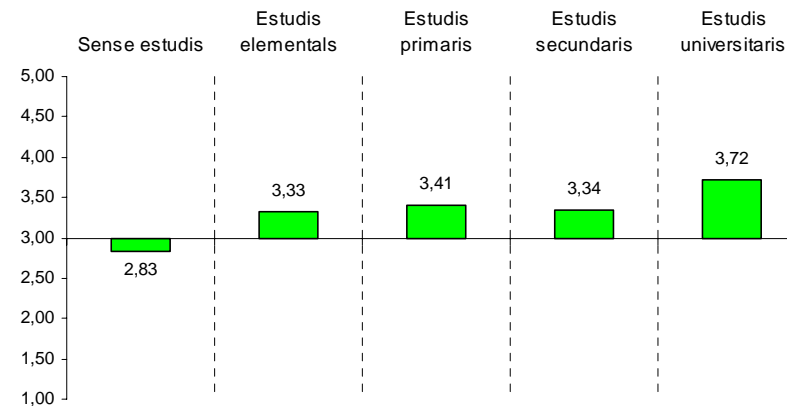
Tipus d'escola

Nivell d'estudis del pare

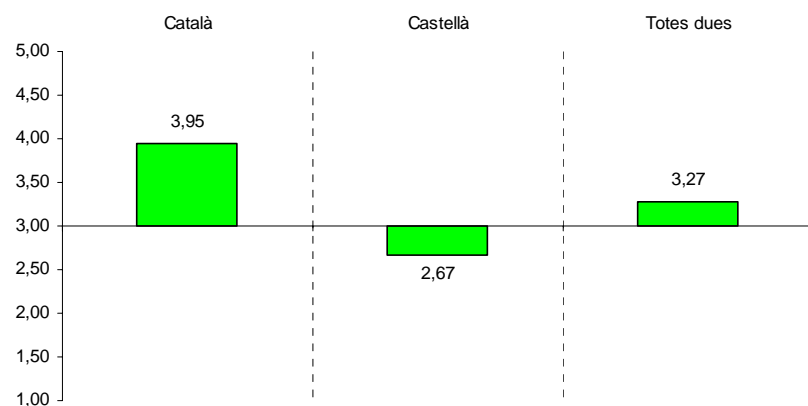
Nivell d'estudis de la mare

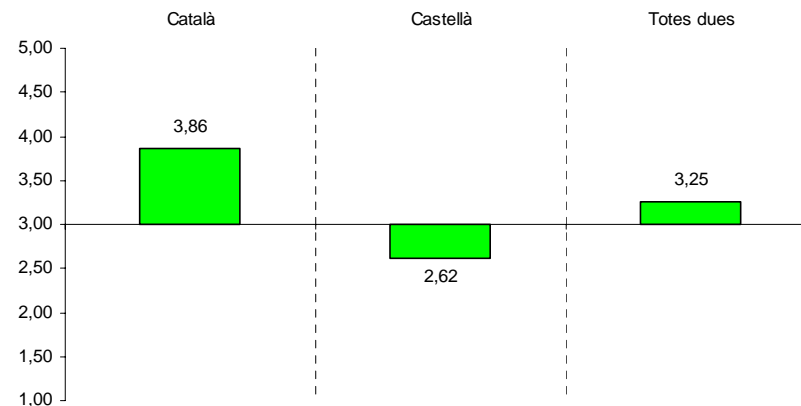
Sentiment de pertinença en mitjanes

Escales de 1 a 5 (1 només espanyol i 5 només català)

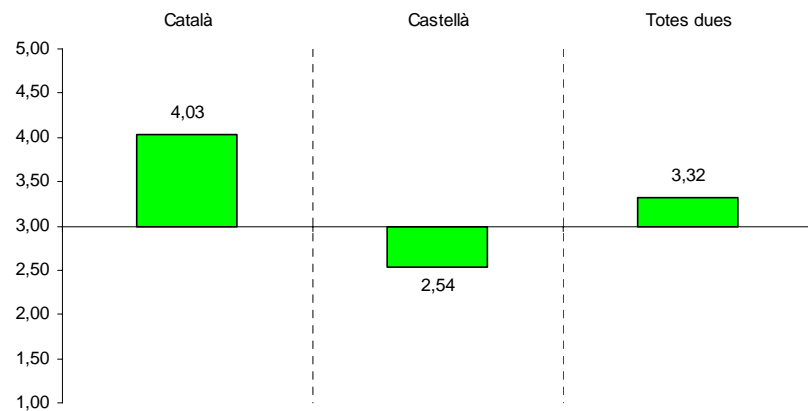
Llengua que es parla a casa

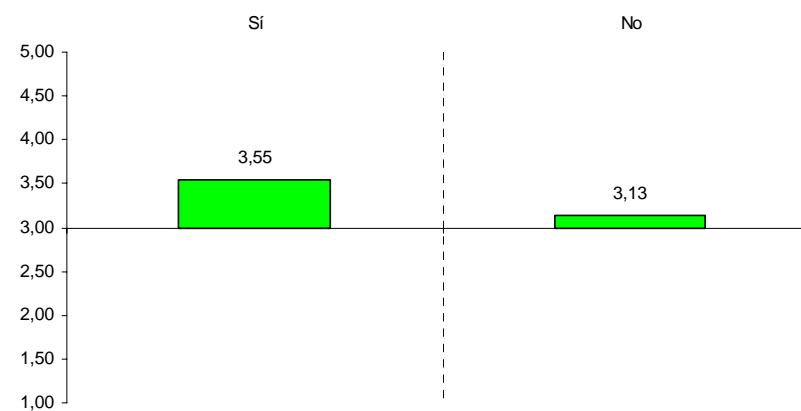
Llengua que es parla a la feina

Llengua que es parla amb els amics

Parla altres idiomes?

Sentiment de pertinença en mitjanes

Escales de 1 a 5 (1 només espanyol i 5 només català)

Nivell d'ingressos de la llar, en euros

